

BIBELSK

TRO

5

/2018

Fritt, uavhengig tidsskrift på evangelisk-luthersk grunn

27. årgang

www.bibelsk-tro.no

I dette nummeret:

- Guds evige ord og forgjengelige tankebygninger
- Nashville-erklæringen
 - Den nye verdensreligionen

PÅ BIBELENS STIFTELSE GRUNN

utgir tidsskriftet Bibelsk Tro

Formål og grunnlag:

Stiftelsens formål er å framme bibeltro kristendomsforståelse etter Guds Ord på den evangelisk-lutherske bekjennelsesgrunn. Stiftelsen skal på det grunnlag som er nevnt nedenfor ved litterær virksomhet og på andre tjenlige måter hjelpe til å utbre bibelsk forkynnelse og lære, slik at evangeliet kan nå ut til menneskene og nådegavene få sin naturlige funksjon. Likedan vil en vurdere religiøse og åndelige strømninger, bevegelser, tidsaktuelle tanker, ideologier og tiltak i lys av Skriften.

Grunnlaget for stiftelsens virksomhet er den Hellige Skrift, forstått og brukt i lys av Bibelens eget Kristus-vitnesbyrd og Jesu og apostlenes skriftsyn, dvs. Skriftens vitnesbyrd om seg selv. Bibelen er Guds Hellige Ord, gitt ved den Hellige Ånds inspirasjon, troverdig og urokkelig, helt igjennom Guds Ord gitt i menneskelig språk.

Bibelens ord – slik det opprinnelig ble gitt – er uten feil og selvmotsigelser i alle sine uttalelser når det forstås i samsvar med dens egne forutsetninger. Skriftens ord må tolkes ved Skriften selv. Bibelen er Guds åpenbaringsord, gitt oss som veiledning til frelse og evig liv. Den er den eneste, sanne og fullt ut tilstrekkelige, klare og absolutte autoritet og norm i alle spørsmål som angår kristen tro, lære og liv.

Den evangelisk-lutherske lære som er nedfelt i Den norske kirkes bekjennelses-skrifter er i samsvar med Skriften og følgelig bekjennelsesgrunnlag for stiftelsens virksomhet. Sentralt i denne lære står overbevisningen om "Skriften alene", "rettferdiggjørelsen ved tro på Kristus alene" og den evangeliske kirkeforståelse som legger vekt på det alminnelige prestedømme og nådegavehusholdningen.

Styret:

Pensjonert lektor/cand. theol. Olav Hermod Kydland (formann), baker Erik Nordbø (nestformann), avd.leder Olav Stokka, tømrer Jostein Vedøy og eiendomsmegler Edvard Jekteberg.

Varamenn: Pensjonert adjunkt Gunnar Holth, pensjonert prosjektleder Livar Wetteland, pensjonert vaktmester Dagfinn Natland.

Rådet:

Lektor/cand.theol. Eivind Gjerde, pensjonert lektor/cand. theol. Arvid Joramo, næringsdrivende Eivind Nilsen, Sivilingeniør John Peder Samdal, byggmester Bernhard Sunde, pensjonert stålverksarbeider Kjell Magnor Kvalvåg.

Faste medarbeidere i Bibelsk Tro:

Forkynner Kjell Dahlene, adjunkt Gunnar Holth, tidl. kretssekretær Erik Høiby, rektor Finn-Widar Knutzen, juridisk rådgiver Jan Endre Aasmundtveit, ekspeditør Immanuel Fuglsang (Danmark), pastor Henric Staxäng (Sverige), tømrer Eivind Ydstebø.

BØNNEVAKT FOR NORGE

Ønsker dere bønnesedler tilsendt, skriv til:

Bønnevakt for Norge,
Postboks 67,
4349 Bryne

**BIBELSK
TRO**

*Fritt, uavhengig
tidsskrift på evangelisk-
luthersk grunn*

Redaksjon:
Eivind Gjerde
Olav Hermod Kydland

**Redaksjons- og
ekspedisjonsadresse:**
Postboks 67, 4349 Bryne
olav.kydland@lyse.net

Internett:
www.bibelsk-tro.no
btpost@bibelsk-tro.no

Abonnement og gaver:
Persokkrossen 3
4046 Hafrsfjord
Postgiro: 0530.04.87884
Bankgiro: 3290.07.77786
Kasserer: Edvard Jekteberg
Tlf: 51 55 02 48

Utkommer 6 ganger i året.

Årsabonnement:
Norge og Norden kr. 180,-
Til andre land kr. 210,-
Skoleungdom kr. 160,-

Bibelsk Tros kassetjeneste
Mobil: 905 49 821

*Redaksjonen er ansvarlig for
alt som kommer fram i leder-
spalten.*

*Konkrete synspunkter forøvrig
står de respektive forfattere
ansvarlig for.*

*Red. deler nødvendigvis ikke
alle disse, men er ansvarlig
for at ikke noe bryter
med stiftelsens formål og
grunnlag. Unntak fra dette
kan være ytringer i klipp- og
leserbrevspalten.*

*Ettertrykk kan skje ved
kildeangivelse.*

Layout: Jarle Goa

Trykk: Gunnarshaug Trykkeri
Tlf: 51 82 62 07

Guds evige ord og forgjengelige tankebygninger	
Leder. Av <i>Olav Hermod Kydland</i>	4
Jesus, vår yppersteprest	
Andakt. Av <i>Hans Erik Nissen</i>	5
Det er liv i å se på det Golgata kors	
Sang. Av <i>Amalie Matilda Hull</i>	6
Hør Ham!	
Troslivet. Av <i>Axel Remme</i>	7
Åndelige og kjødelige våpen	
Bokklipp. Av <i>Horatius Bonar</i>	8
Misjonsbefalingen	
Bibelforum. Av <i>Jørgen Bernhard</i>	10
Se på Jesus!	
Nettklipp. Av <i>Claus L. Munk</i>	13
Våg å stå som Daniel!	
Troslivet. Av <i>Per Bergene Holm</i>	13
”Jesus fant meg” til Quecchua	
Kristen misjon. Av <i>Ingar Gangås</i>	14
Norvald Yri til minne	
Minneord. Av <i>Olav Hermod Kydland</i>	15
Et frelsende møte med Jesus	
Bladklipp. Av <i>Daniel Ingdal Overby</i>	16
Nashville-erklæringen	
Bladklipp. Av <i>flere forfattere</i>	16
Den nye verdensreligionen	
Fra troens slagmark. Av <i>Torstein Svela</i>	20
Bibelsk- og babylonsk urhistorie	
Aktuelt emne. Av <i>Axel Lundholm Saxe</i>	24
All nådens Gud	
Bokklipp. Av <i>Johan Lunde</i>	28
Herrens nedrevne alter	
Bokklipp. Av <i>Lars Eritsland</i>	29
Gud skaper historie	
Bokklipp. Av <i>Ole Hallesby</i>	29

*”Kom, la oss kjærlig vandre Og legge hånd i hånd
Og holde av hverandre I dette trengsels land!
Som barn vi være må, På veien ikke stride,
Guds engler ved vår side Som søsken med vil gå.”*

(Nr 565 vers 3 i Sangboken)

Guds evige ord og forgjengelige tankebygninger

AV OLAV HERMOD KYDLAND

Gjennom hele den kristne kirkes historie har det foregått en strid om Bibelens lære, både når det gjelder dogmatiske og etiske spørsmål. Men særlig blir striden sterkere og mer intens mot de siste tider.

For noen er Bibelen en bok om eventyr og myter, andre ser på den som en vanlig bok om forskjellige tema fra historien. Atter andre betrakter Bibelen som alminnelige historiske tanker og ideer som dens forfattere har kommet fram til uten noen normativ betydning for oss som lever i dag.

Andre igjen hevder at det er Gud som står bak Bibelen, men det er forskjellige måter å tolke den på. Mange anvender den historisk kritiske metode med dens tre prinsipper: årsak/virkning prinsippet, analogi prinsippet og immanensprinsippet. Metoden forutsetter at en ikke kan identifisere Skriften med Guds ord. Følgelig er det avgjort på forhånd at ikke alt i Bibelen er Guds Ord. Dermed blir det den teologiske forskers oppgave å finne ut, hva som er Guds Ord, og hva som ikke er Guds Ord. Derfor setter de seg selv over Guds ord og opptrer som dommere, men da får ikke Den Hellige Ånd åpenbare Ordet for dem.

Noen anvender denne metoden i moderat form og hevder at bare Bibelens religiøse og etiske innhold er inspirert og følgelig ufeilbarlig, mens Bibelen kan inneholde feil for eksempel av historisk og geografisk art.

Bibelen er Guds hellige ord

Vi derimot hevder at Bibelen er Guds hellige, verbalinspirerte og ufeilbarlige ord. Bibelens egentlige forfatter er Den treenige Gud (2 Tim 3,16-17). Men Gud brukte profeter, apostler og andre for å skrive ned Guds åpenbarte og livgivende Ord til menneskeheten. Derfor må vi bøye oss for Ordet og møte det med ydmykhet (se 1 Tess 2,13).

I dag er ikke dette bibelsynet populært. Både lærde og ulærde folk taler nedsettende ord om dem som hevder Bibelens absolutte autoritet. Noen anklager oss for å være fundamentalister

og sammenligner oss med fundamentalistene i islam, noe som selvfølgelig er fullstendig galt.

Vi ønsker å stå på og fremme det samme synet på Skriften som Jesus og hans apostler sto for.

Jesus sier at han ikke er kommet for å "oppheve loven og profetene" (GT), men for å oppfylle, og ikke den minste bokstav eller tøddel skal forgå av loven før himmel og jord forgår (Mat 10,35), og i Joh 10,35: "Skriften kan ikke gjøres ugyldig".

Apostelen Paulus sier det samme med andre ord: "Jeg tror alt det som er skrevet i loven og i profetene" (Apg 24,14). I 2 Tim 3,16 sier han: "Den hele Skrift er innblest av Gud og nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettledning, til opplytelse i rettferdighet" (Sml. Rom 15,4).

Kirkefader Augustin sier noe sant og godt om dette: "Jeg tror fullt og fast at ingen av Den Helliges Skrifs forfattere har tatt feil i noe av det de skrev. Om jeg derfor støter på noe som jeg undres over, noe som synes å stå i strid med sannheten, så tviler jeg ikke på at enten må her være en feil i avskriften jeg har fått fatt i, eller så har jeg ikke fått en riktig forklaring på det, eller det er kanskje jeg selv som ikke til fulle har forstått det som står skrevet. Vi får føde av det klare ord, vi holdes i tukt av de mer dunkle. De første stiller sulten, de siste fordriver oppblåstheten."

Det er viktig for oss å lese Bibelen og be om at Herren vil åpne ordet for oss. David Hedegård sier: "Bibelen har en livsviktig funksjon i min hverdag, for å bruke Bibelen under bønn, det er å omgås med Frelseren selv. Og det er bare i Bibelens ord jeg møter ham."

Ja, vi trenger å omgås vår Frelser hver dag til han tar oss opp i herlighet hvor Herren er evig lys for Guds folk. (Se Sal 73,24; Jes 60,20).

I dag møter vi mange tanker, ideer, ideologier, religioner og livssyn som står imot Den treenige Gud og hans Ord. Spørsmålet blir da:

Hvordan skal vi avsløre disse tankebygningene som oppnerer mot Bibelen? Bare ved hjelp av Guds mektige ord kan de avsløres og brytes ned.

Skriftprinsippet

Våre reformatoriske fedre sa det slik: "Vi tror, lærer og bekjenner at den eneste regel og rettesnor som all lære og alle lærere skal prøves og dømmes etter, er de profetiske og apostoliske skrifter i Det gamle og Det nye testamentet, slik det står skrevet "Ditt ord er en lykt for min fot og et lys på min sti" (Sal 119,105). Og Paulus sier: "Om en engel fra himmelen skulle komme og forkynne noe annet, så skal han være forbannet" (Gal 1,8). (Fra innledningen til Konkordieformelen).

Dette prinsippet er blitt kalt skriftprinsippet, og det sier at all lære og alle lærere skal bedømmes etter Skriften, det vil si de 66 skrifter vi har i Bibelen.

Ved hjelp av skriftprinsippet skal vi avsløre alle fremmede tanker, ideer, ideologier, hedenske religioner og livssyn.

Apostelen Paulus førte en åndelig kamp mot tankebygninger og alt som reiser seg mot kunnskapen om Gud: "For selv om vi lever i kjødet, så fører vi ikke strid på kjødelig vis. For våre våpen er ikke kjødelige, men de er mektige for Gud til å bryte ned festningsverker, idet vi river ned tankebygninger og enhver høyde som reiser seg mot kunnskapen om Gud, og tar enhver tanke til fange under lydigheten mot Kristus." (2 Kor 10,3-5)

Vi er kalt til å avsløre og bryte ned alle tankebygninger som ikke er i samsvar med skriftprinsippet. Den Hellige Ånd gir noen nådegave til å gjøre dette, men hver troende har også rett og plikt til å avsløre og bryte ned tankebygninger.

Guds ord oppfordrer oss alle til: "Ta vare på mine bud, så skal du leve, bevar min lære som din øyesten!" (Ord 7,2)

De forgjengelige tankebygningene skal forgå sammen med denne verden, men Guds hellige Ord står fast til evig tid. □

Jesus, vår yppersteprest

AV HANS ERIK NISSEN

"Men da Jesus kom som yppersteprest for de goder som skulle komme, gikk han gjennom det telt som er større og mer fullkomment. Ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod gikk han inn i helligdommen én gang for alle, og fant en evig forløsning." (Heb 9, 11-12)

Yppersteprestens viktigste oppgave var å bære offerblodet inn i Det aller helligste på den store forsoningsdagen. For Guds ansikt skulle han skaffe soning for hele folkets synd.

Yppersteprestens tjeneste peker fram mot Jesus. Jesus gikk ikke inn i en helligdom som var gjort av menneskehender, men inn i selve himmelen. Det var ikke blodet av et offerdyr han brakte fram for Gud. Det var sitt eget blod.

Dette er det største og mest omfattende som noen sinne har skjedd. Jesu blod er ett med hans

død på korset under Guds vrede og dom i synderes sted. Han er offerlammet. Hans gjerning gjelder ikke bare på jorden. Den gjelder i himmelen. Gud har godtatt sin Sønnns offer. Det er gyldig for ham.

Jesus er overalt, i himmelen og på jorden. Hvor han er, der er også hans blod.

Da du lukket opp for Jesus, gikk han inn i hjertet ditt som man går inn i et hus. Han har gått inn i ditt livs mange rom. Det betyr at hans blod har nådd inn til ditt innerste. Det finnes ikke en krok i livet ditt hvor Jesu blod ikke er. Og blodet renser fra all synd.

Så forunderlig dette er!

Blodet er både for Guds ansikt i himmelen og over hele ditt liv på jorden. Det er blodet som forbinder deg med Gud.

Jesu blod gjør deg hvit som snø. Kanskje føler

du deg syndig og uren, men tror du på Jesus, er du ikke det. De skitne klærne dine er rensset og gjort hvite i Lammets blod. Det gjelder allerede nå, og det gjelder i himmelen.

Er du redd for dommens dag? Tenk da på at Jesu frikjennende blod er for Guds trone. Kan

ikke hjertet ditt finne hvile? Tenk da på hvor dyrebart blodet er for Gud.

I deg selv er du fortapt. Men du er i Jesus, og i ham er du frelst.

(Fra "Ett er nødvendig". 16. juni. Lunde Forlag)

Det er liv i å se på det Golgata kors

Av Amalie Matilda Hull

Det er liv i å se på det Golgata kors,
ja, just nu er det liv og for deg.
Å synder, så kom da til ham og bli frelst,
se på ham som tok straffen på seg!

Kor:

Se, se, se og lev!

Det er liv i å se på det Golgata kors.

Ja, just nu er det liv og for deg.

Hvorfor henger han der på forbannelsens tre?

Jo, fordi dine synder er der.

Hvorfor roper han så, av sin Fader forlatt?

Kun for deg, for din sjel det jo er.

Det er ikke din bønn, det er ikke din gråt,
det er blodet som frelser deg nu.

For all verden det rant, og det taler for deg:

Det er fred mellom deg og din Gud.

Å, så tvil ikke på at velkommen du er,
siden "fullbrakt" fra Golgata lød!

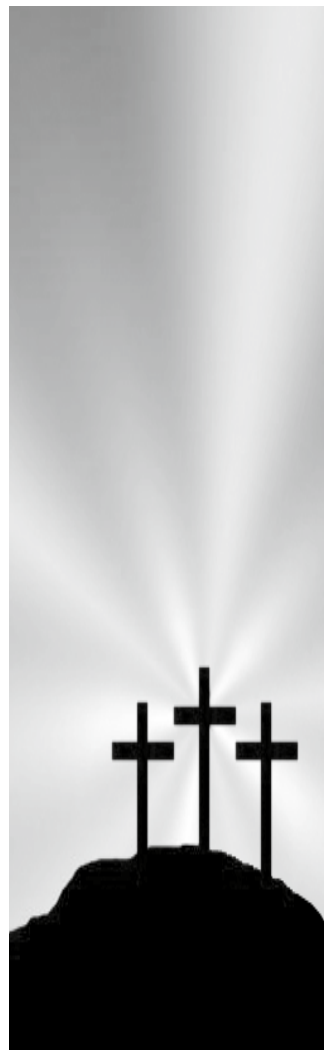
Da står intet tilbake å gjøre for deg,
alt er fullført ved Frelserens død.

Å, så kom da og se på det Golgata kors,
lov og pris Guds velsignede Lam!

Når han selv er ditt liv, da du aldri skal dø,
men i evighet leve med ham!

(Sangen er skrevet i 1860.

Oversatt av Marius Giverholt 1876/Trygve Bjerkrheim 1981)

Hør Ham!

AV AXEL REMME

“Da kom det en sky og overskygget dem, og en røst lød ut fra skyen: Dette er min Sønn, den elskede. Hør ham!” (Mark. 9,7)

Dette er en over måte viktig, enestående og fundamental beskjed til menneskeheten. Den kommer fra høyeste hold, fra vår Skaper og Far i himmelen. Tydelig og direkte fra Guds munn. Med Jesus selv og tre apostler tilstede. Og dessuten to gammeltestamentlige profeter, som “viste seg”, Moses og Elias.

Denne himmel-opplysning og befaling er altså ikke gitt via brev, budsender eller mellommann, men ved direkte lydelig tale *“fra den aller høyeste herlighet”*, ved ord og røst fra Gud selv. (2 Pet.1, 17-18) Derfor er den mer enn noe annet hellig og ekte, livsnødvendig og gjeldende for alle.

Gud har åpenbart seg ved budskap, gjerninger og under, særlig gjennom Israels historie. Han har *“i fordums tid mange ganger og på mange måter talt til fedrene gjennom profetene”*. (Hebr. 1,1) Over lang tid og ved mange varsel om sin Sønn. Men i den nye pakt skjer Guds tale om Jesus noen ganger, som her, personlig og direkte fra himmelen.

Og det gis her en dobbelt beskjed fra Gud, eller både beskjed og befaling: *“Dette er min Sønn, den elskede. Hør Ham!”* Disse to hovedsaker må vi kjenne til og tro. Ellers kan vi ikke ha et sant gudsforhold og bli frelst. Gud minner om sitt nærvær i verden ved sin Sønn og hvordan vi alltid skal forholde oss til ham. Det vi trenger å vite fremfor noe, er nettopp denne melding og befaling, som *“Herrens munn har talt!”* (Jes.1,20) *Alt beror på kjennskapet til Jesus og hvordan vi forholder oss til hans ord.* (Joh.17,3. Joh.8,31-32)

Den beskjed/befaling Gud ga ved sin direktetale fra himmelen, munner ut i disse to korte ord: *“Hør ham!”* De skal alltid klinge i en kristens tanker og hjerte. Så sterkt at de får ta

styring over holdning og handling. Og være autoritet over ens ord og tanker, trosstandpunkt, innstilling og mening. *“Hør ham!”* Guds tale forplikter oss til å høre og følge ham, som *“er veien og sannheten og livet”*.

Det Jesus Kristus sier, er det sanne og riktige og beste for et hvert menneske i enhver tid. Derfor: Hør ham! Guds røst lyder fortsatt fra himmelen ved hans ord som leses og forkynnes. Fremdeles høres budskapet fra den himmelske herlighet. At Jesus er Messias, Guds Sønn, Kristus Herren. Og likeså den himmelske befaling om å høre ham. Hvor vi har grunn til å be som salmedikteren Anna Sophia av Hessen 1658:

Herre, tal, din tenar lyder!
Eg på dine ord gjev akt!
Liv og Ande du meg byder.
Sant er alt som du har sagt.
Dødens makt i meg er stor,
Jesus, lat ditt livsens ord
Alltid gjennom hjarta strøyma,
så eg aldri deg må gløyma! □

”Bibelens syn på sig selv”

Bok skrevet av Peter Olsen.
Se bokmelding i nr 5/2015.
Boka koster kr 70,- + frakt.
Se annen kontakinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Åndelige og kjødelige våpen

AV HORATIUS BONAR

“Og en mann av Israel sa: Ser dere den mann som kommer fram der? Han kommer for å håne Israel; den mann som feller ham, ham vil kongen gi stor rikdom og la ham få sin datter og gjøre hans fars hus skattefritt i Israel”. (1 Sam. 17,25)

Her er det to menn, og i disse menn er det to nasjoner, to religioner og to kropper eller selskaper: Kvinnens sed og slangens sed. Israel og filistrene står nå ansikt til ansikt. Det er krig, ikke fred, ikke engang en allianse, ikke engang en våpenhvile. Verdens bord er ikke dekket for menigheten, ei heller ikke menighetens bord for verden. “Jordan” kan noen ganger hjelpe kvinnen og svelge de flommer som kan overvelde henne. Men vennskap med jorden bør ikke dyrkes eller ettertraktes, for verdens vennskap er fiendskap med Gud.

Her er to menn, den ene personifisering av makt, den andre av svakhet. Den ene med selvtillit, den andre med tillit til Gud. I den ene ser vi mennesket, og intet annet enn mennesket. I den andre Gud, og intet annet enn Gud. Hos filistrene ser vi mennesker som kjemper mot Gud, hos David et menneske som kjemper for Gud. Det verden beundrer og priser hos den ene, og det den forakter hos den andre.

En ting er dog likt hos begge: De er fulle av mot og tillit. Begge er like sikre på suksess, selv om den ene kan skryte av den på forhånd, og den andre ikke kan det. Kildene og årsakene til deres mot og tillit er svært forskjellige, men tilliten i seg selv virker veldig likt.

Hensikten til hver av dem er på en måte høyst forskjellig, men på en annen måte helt likt. De møtes til strid, og begge mener de kan slå den andre.

Israel har ikke provosert fram eller utfordret til denne konflikten, og ønsket heller ikke å ta filistrene. Hun har jo Jerusalem, så hvorfor skal hun ta Gaza? Men filistrene gjorde det de alltid

har gjort: Få Israels land i sin makt, og hun gjør kontinuerlige forsøk på dette (skrevet i 1800!). De er ikke fornøyd med Gaza og Askalon. De vil ha Jerusalem og Betlehem.

Men det er ikke den hedensk giganten jeg spesielt ber deg om å legge merke til her, men den jødiske gutten, denne jyping fra Betlehem. I ham ser vi:

1. Forkastelse av menneskelige våpen.

David var fullt klar over

- (a) hvor stort problemet var og hvor viktig denne striden var.
- (b.) motstandernes styrke.
- (c.) sin egen svakhet.
- (d.) det store han hadde lovet.

Likevel nekter han å benytte seg av det som kunne ha bidratt til å erstatte hans mangler. Og slikt som menneskene ville si, tilstrekkelige for striden. Han tar bare med seg noe som er uttrykk for svakhet – noe som guttunger bruker. Noe som fikk ham til å se ut som en idiot, slik apostelen gjorde mange år senere. Han måtte bli “svak”, så vel som “idiot”, for at han kunne bli både vis og sterk.

Hans bruk av usannsynlige og uegnede våpen var mer uttrykksfullt for hans tro enn om han ikke hadde tatt noen. For slik fikk Gud muligheten til å vise sin makt - sin makt, ikke den som direkte kommer ned fra himmelen, men som kommer ved en gjeters svake våpen, en hyrdes slynge. Det var Gud som identifiserte seg selv med David, og brukte hyrdens slynge som sitt eget toeggede sverd.

Se her hvordan den sanne begynnelse til all styrke er svakhet. Utgangspunktet for suksess er fornektelse av egen kraft og menneskelige hjelpemidler. Hvor ofte er det ikke visst at enkeltpersoner, kirker og samfunn, er for sterke til at Gud kan bruke dem. De er for godt utstyrt,

for godt organisert, for rike, for mange, eller for store til at Gud kan få ære fra det alene! Han må ha sin tjeneste gjort med hender, som det ikke kan misforståes er gjort av Ham og at Han er forfatteren til all suksess.

David avviste ikke disse våpnene fordi de var syndige. Han brukte ofte sverd, spyd og skjold til å kjempe Herrens kamper. Han hadde bygget et tårn til våpenhus, der det hang tusen skjold, skjold fra sterke menn. Men selv om det i visse tilfeller er lovlig, er det ikke alltid hensiktsmessig. Selv om våpen noen ganger er lovlige, kan de i det minste være uønskede og ubrukelige, når de ikke gir Gud rom for å gjøre sin arm sterk.

Vi er generelt alt for opptatt av vår styrke, og glemmer at det alltid er gjennom svakhet at Gud virker. Vi er alt for opptatt av intellekt, læring, tall og penger, som om vi ikke har noe håp om å lykkes uten disse. Ingen er for svake til å virke for Gud, men mange er alt for sterke. Vi er sene til å tro på dette, sene til å handle på grunn av det. Likevel er dette en av de store sannhetene Gud har satt sitt segl på i tidlige tider.

2. Bruk av guddommelige våpen.

David overlater de menneskelige våpen til filisteren. Han foretrekker de guddommelige. Synet av menneskelige våpen hos hans motstander gjorde ham ikke redd for å slåss mot ham. Ei heller sa han: Å, om jeg hadde et sverd som hans! Og da han kom nærmere og så hans styrke og rekkevidde, synker heller ikke hans mot, nei det stiger. I giganten ser han en fiende av den levende Gud, og hans våpen er derfor rettet mot Ham. Hans sverd, spyd og skjold er brukt mot Herren, Israels Gud.

David er ikke redd, men går triumferende fram, trygg på å være mer enn en vinner. Han har et våpen, - bare ett - støttet av en himmelsk hånd, uten jordisk hjelp. Det kalles "Herrens navn". Med dette kan han møte, ikke bare Goliat og filister-hærene, men Satan og helvetes makt. Dette "navnet" er fortsatt vårt våpen. Det er sverd, skjold og spyd. Bevæpnet med det kan vi gjøre alt, kjempe alle kamper, engasjere alle fiender. La oss bare være sikre

på at vi er på Guds side, og at vår fiende slåss mot Ham, da kan vi gå videre med tillit. "Hvis Gud er for oss, hvem kan være mot oss" er den ene siden av ordet. "Hvis vi er for Gud, hvem kan være imot oss" er den andre.

Ved å bruke dette navnet som våpen, eller som bønn, går jeg fram som om Gud og jeg var ett. Som om Gud - ikke jeg, var på slagmarken. Vi står i Guds sted og Han i vårt. Vi kjemper i Guds sted, og Han i vårt. Det er ikke så mye vi som arbeider som Han. Å bruke Hans navn er rett og slett å tro Hans åpenbarte tegn og sikre ord. Og samtidig ikke tro på noe av eller i oss selv, - intet bruk av kjødets arm, ingen kraft fra menneskets arm eller menneskets intellekt, men Herren alene! Herren, Israels Gud. Ha tro på Gud! Ikke på mennesket, ikke kjødet, ikke i geni, heller ikke på vitenskap, ikke på mengden, ikke på rang, ikke på innflytelsesrike navn eller i store ordninger, men tro på den levende Gud - Davids Gud og vår. □

HEFTE

"Frafall" av Claus L. Munk

Minimumspris: kr 20,- per hefte + porto

Kan bestilles via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst i bladet (s. 31).

Misjonsbefalingen (Matt 28, 16-20)

AV JØRGEN BERNHARD

Kongen har all makt!

“Hvor er den jødenes konge som er født nå? For vi så hans stjerne i Østen, og er kommet for å tilbe ham.” (Matt 2,2)

Vismennene fra Østen lette etter Israels konge. Det forteller Matteus i begynnelsen av sitt evangelium. På Jesu kors sto det skrevet: *“Jesus fra Nasaret, jødenes konge”* Slik reiste Gud sin sønn opp fra de døde. I kraft og herlighet forkynte han den levende Jesus: *“Meg er gitt all makt i himmel og på jord”* Når han kommer tilbake bærer han navnet *“Kongers konge og herrers herre.”* (Åp 19,16).

Slik Jesu liv og gjerning utfoldet seg synes hans makt og myndighet å bli mer og mer åpenbar. Helt fra begynnelsen av sin gjerning forkynner han at Menneskesønnen, som er han selv, har myndighet til å tilgi synder på jorden. *“Dine synder er deg forlatt”*, sa han til en syk mann i Kapernaum, og la til: *“Stå opp, ta din seng å gå hjem til ditt hus”*. Den lamme mannen reiste seg opp og gikk hjem. Jesu makt ble synlig for alle.

Mot slutten av sitt jordiske liv talte Jesus om seg selv som den absolutte dommer over alle mennesker. Han har makt til å skille sauene fra geitene på dommens dag, og makt til å dømme til evig liv og til evig straff. (Matt 25,31ff). Han sier endatil at han har makt til å sette livet sitt til og makt til å ta det igjen. Jesus avslører en helt enestående bevissthet om seg selv som er forskjellig fra alle andre, både profeter og apostler.

Til slutt i Matteus-evangeliet leser vi det aller sterkeste: *“Meg er gitt all makt i himmel og på jord”*. Og så føyer han til: *“Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende”*. Det er i sannhet den mest overveldende avslutning i noe bibelsk skrift!

Lydighet

Da Jesus ble fristet i ørkenen avviste han Satans tilbud om alle verdens riker og herlighet. *“Alt dette vil jeg gi deg, dersom du vil falle ned og tilbe meg. Da sa Jesus til ham: Bort fra meg, Satan! For det står skrevet: Herren, din Gud skal du tilbe, og ham alene skal du tjene.”*

(Matt 4)

Jesus holdt seg til Guds ord, og derfor kunne den Onde ikke røre ham. Hele sitt liv levde Jesus i lydighet mot sin himmelske far som hadde sendt ham til verden. Lydighet medførte lidelse, ja, til døden på et kors, men også til en seiersrik oppstandelse. Derfor har vi et levende håp alle vi som tror på ham. Troen gir Gud deg når du hører om Jesus.

Jesu siste vilje

Gjennom sitt liv i lydighet og ved sin død for våre synder, vant Jesus retten til all makt og myndighet i universet. Den som har all makt har frihet til å velge hva han vil gjøre. Hans siste vilje her på jorden valgte han å sende sine disipler, ikke som før bare til *“de fortapte får av Israels hus”*, men til alle folkeslag, stammer, folk og tungemål. Over alt skulle de vinne nye disipler til Jesu menighet. Over alt skulle avgudsdyrkere ved dåp og opplæring føres inn i samfunnet med Faderen og Sønnen og Den Hellige Ånd. Inn i et fellesskap med Gud som skaper, med Jesus som frelser og med Den Hellige Ånd som trøster og veileder.

I dette guddommelige fellesskapet skulle tidligere hedninger nå leve et helt nytt liv i troen på Jesus. De skulle høre evangeliet: *“I ham har vi forløsningen ved hans blod, syndenes forlatelse, etter hans nådes rikdom”* (Ef 1,7). Det er helt i overensstemmelse med de gamle profetier hos Jesaja om Messias:

“Så vil jeg da gjøre deg til et lys for hedningefolkene, for at min frelse må nå til jordens ende” (Jes 49,6)

Gamle Simon sa da han så Jesus i Marias armer i Jerusalems tempel: “Et lys til åpenbaring for hedningene og en herlighet for ditt folk Israel”.

Disiplene var vitne til hans guddommelige majestet da de hørte hans mektige ord: “Meg er gitt all makt i himmel og på jord!—og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende!”. Møtet med den oppstandne og levende Herre ble avgjørende for resten av deres liv, og for deres misjonsoppgave for Jesus.

Jeg har hatt det privilegium sammen med evangelister i Etiopia, å bringe evangeliet til mennesker som var bundet av Satans makt som ofret til ham og ropte på hans hjelp. De som tok imot Jesus, opplevde å bli satt fri av en sterkere makt enn Satan. På den gamle offerplassen lyder det i dag takkesangen til Jesus for hans frelse. Evangeliet om Jesus er en Guds kraft til frelse for enhver som tror.

I begynnelsen forsto ikke disiplene at hedningene fra nå av skulle innlemmes i Jesu menighet. Det tok sin tid og problemene måtte ryddes av veien før det ble klart for dem at i Kristus Jesus er det verken jøde eller greker, trell eller fri, mann eller kvinne (Gal 3,28).

Disiplene

De sentrale ordene i Jesu befaling er: “gjøre til disipler”. Det er bare dette ordet som står i bydeform (imperativ). Det vil si å utøve en disippelskapende innflytelse blant alle folkeslag.

Disippel betyr lærling/elev. Når du og jeg er Jesu disipler, er vi med andre ord i skole hos Jesus og i lære hos ham. “Lær av meg”, sa han, “for jeg er saktmodig og ydmyk av hjertet”. Læretiden varer livet ut. Skoledagen for en kristen slutter ikke så lenge vi er i denne verden. Som Jesu disipler skal vi gi evangeliet videre og vinne nye disipler, som igjen skal vinne nye disipler.

Guddommelig fellesskap

Jesus forkynte ofte om Gud som Faderen og seg selv som Sønnen, Den Hellige Ånd som Sannhetens Ånd, Talsmannen. “som skal lære dere om alt som jeg har sagt dere”. Oppfyllelsen av dette finner vi i de fire evangeliene og apostolenes brev. Jesu ord om dåpen i, eller snarere inn i den guddommelige trefoldighet, sikter mot et levende fellesskap i tro og tjeneste, i kjærlighet og guddommelig makt.

Gjennom Jesus er du ved dåpen og tro ført inn i denne virkeligheten som er båret av løftet: “Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende” Disse ordene er sagt av ham som har all makt i himmelen og på jorden. I sin oppstandelse seiret Jesus over døden og har dermed all makt over alle andre makter i verden.

Og han er med meg! Med deg! Alle dager!

På fjellet i Galilea

La oss et øyeblikk forestille oss disiplenes møte med Jesus på fjellet i Galilea. Det er 2-3 uker etter påsken da disiplene hadde vært vitne til Jesu død på et romersk kors i Jerusalem. Overraskende nok hadde han vist seg for dem som den levende. Graven hadde de funnet tom. Nå har de gått den lange veien fra Jerusalem til deres hjemsted i Galilea. Og her viser han seg for dem igjen, lys levende for deres øyne. De ble overveldet av synet som møtte dem, og falt på sine knær i tilbedelse, men noen tvilte på det de så. Hvorfor har Matteus tatt den siste bemerkningen med? Det var for sannhetens skyld! Og kjenner vi oss selv rett så kan vi godt forstå dem som tvilte.

Han kom bort til dem

Ut fra teksten forstår vi at Jesus står på en viss avstand til disiplene. Det sies i teksten at Jesus kom dem i møte. Han gikk noen skritt nærmere og talte til dem. Han kom sikkert nærmere dem for å gjøre det klart at det virkelig var ham. Da var det enklere for dem å kjenne ham igjen og ikke tvile. Nå står han rett foran dem, ansikt til ansikt, og de ser hans herlighet, så menneskelig, og like vel så guddommelig som Guds Lam med

merkene fra korset og som seierherren over død og helvete. Han kom mot dem, og de falt på kne og tilba ham. Du og jeg kan gjøre en lignende erfaring. Desto nærmere Jesus kommer til deg gjennom sitt ord og ved Den Hellige Ånd, desto mere merker du hans makt og herlighet som ikke er av denne verdens vesen.

Jeg har fått oppleve å stå på berget i Galilea sammen med en gruppe vordene misjonærer fra LM's Misjonsskole i Hillerød. En enkel sten med Jesu ord på latin markerer stedet for møtet mellom den oppstandne Herre og hans disipler. Med utsikt over Genesaretsjøen og med Jesu liv og gjerning i tankene, leste vi misjonsbefalingen og takket for misjonskallet. De unge misjonærene reiste med evangeliet om Jesus til Peru, Tanzania og Etiopia. For Herrens befaling gjelder så lenge verden står.

Jesu hjertesak

Misjonssinn og misjonskall kommer ikke av seg selv. Det blir et møte med ham, som døde for våre synder, og som sto opp igjen og lever i makt og herlighet.

Jesu siste vilje og hans hjertesak, ble en hjertesak for disiplene og. De ga seg selv i tjenesten for ham. Er Jesus som frelser og Herre viktig for deg og meg, så er hans hjertesak også viktig for oss.

Mange vil gjerne ha Jesus som frelser fra død og helvete, men ikke alle vil ha Jesus som Herre i sine liv her i verden.

Jesu ord er også en befaling. Det kaller på lydighet til tjeneste for ham og hans rike. Her kan du og jeg være med på forskjellige måter. Alle kan være med i bønn og tjeneste, i vitne – og besøktjeneste. Det er en velsignelse å være med i tjeneste for Jesus og se fram mot den dagen da vi sammen med en stor skare av alle folkeslag,

og tungemål skal synge Guds og Lammets sang foran tronen i Himmelen.

I tjenesten for Jesus har vi lov å ta hans løfte til oss: *“Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.”* Ennå består verden, og hans løfter har samme gyldighet også i dag. Legg merke til det lille ordet *“se”*. Det betyr: legg merke til hva som nå blir sagt!

Navnet Immanuel betyr: *“Gud med oss”*. Han som sa at hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg selv mitt iblant dem. Det er også han som sier at *“Jeg er”* med dere alle dager. I dag, i morgen, ja, alle dager. Derfor kan vi synge med sangeren: *“Din rikssak, Jesus, være skal min største herlighet. Takk, at jeg også fikk ditt kall og skal få være med.”*

Frykt ikke

La meg til slutt nevne apostelen Johannes. Han var med den dagen på fjellet i Galilea. I cirka 60 år hadde han virket som misjonær og apostel, og nå satt han som fange på øya Patmos og skrev: *“Jeg, Johannes, som er deres bror, og har del med dere i trengsler og riket og tålmodet i Jesus”* Så forteller han at Jesus i et syn kom til ham i en strålende skikkelse. Fullstendig overveldet falt Johannes ned for Jesu føtter som død, men Jesus la sin høyre hånd på ham og sa disse sterke ord: *“Frykt ikke! Jeg er den første og den siste og den levende. Jeg var død, og se, jeg er levende i all evighet. Og jeg har nøklene til døden og dødsriket.”* (Åp 1,18)

Når døden banker på hos deg og meg, så har vi en som har alle makt i himmel og på jord. Han kan åpne dødens port og føre oss ut av dødens makt til oppstandelse og evig liv i Guds Paradis. Slik er Jesus. Frykt ikke! Han lever og vi skal leve med ham. Amen! □

NB!

**Husk å melde adresseforandring når du flytter!
Husk å oppgi fullstendig adresse!**

Se på Jesus!

AV CLAUD L. MUNK

Den 9. februar 2018 ble den danske forkynner Claus S. Munk forfremmet til herligheten hjemme hos Gud. Denne andakten skrev han den 6. januar i 2015. Vi gjengir den fra hans hjemmeside i norsk oversettelse.

”Jeg undres over hvor stor hjelp det kan være i en liten bok.

Helt siden jeg ble syk i 2011, har jeg brukt den lille, gamle boka “Se på Jesus” i mine stille stunder om morgenen. Den består av morgen – og kveldsbønner for en måned, og er skrevet av nordmannen Marius Giverholt.

Jeg følger ikke nødvendigvis den aktuelle dagen i måneden, og når måneden er slutt, så begynner jeg forfra igjen.

Boka har vært til stor hjelp for meg til å få blikket rettet bort fra meg selv, og rettet det mot Jesus. Det oppmuntres og anmodes vi til mange steder i Bibelen.

Ved begynnelsen av det nye året har andakten

for den 23. dagen (kveld) gjort særlig inntrykk på meg. Først siteres det fra Jes 60,20: *“For Herren skal være et evig lys for deg, og dine sørgedager skal være til ende”*. Etterpå følger denne bønnen: *’Det skal bli salig når hjertet kan si: Nå er jeg fri! Hvor herlig når sorgens dager er talte, og jeg skal møte deg, min Herre og frelser! Gud være takk for at denne verden ikke er mitt blivende sted. Det kommer en avskjedsstund, et stille farvel når jeg skal flytte herfra og opp til Lammets trone. Hvor salig det da er å tenke: Siste synd, siste sorg, siste sukk, siste tåre, og så et evig lys over veien i Guds paradisi! Jesus, la dette levende håpet lyse meg gjennom striden og trengselen! La kronen vinke til meg når jeg blir trett og synes at dagene er lange!’*

Kanskje noen synes dette kan virke “livsfjernt” med en slik bønn. Men den er ikke desto mindre et uttrykk for det kristne håpet som skal bære oss framover og hjem mot vårt himmelske hjem – hvor vi enn befinner oss i livet.” □

Våg å stå som Daniel!

AV PER BERGENE HOLM

Du som er en kristen i dag, lever i en tid hvor det stadig kreves en bekjennelse av deg; i familie, i skole, på arbeidsplass, i samfunn og menighet. Vi møter ikke et krav om å bøye oss for en gullstatue, men vi møter krav om å bøye oss for tidens tanker i stedet for Guds ord.

Noen slike moderne “statuer” er likestilling, homofilt samliv, evolusjonslære. Bøy kne for disse statuene, så skal vi akseptere deg og du skal få leve fritt! Og mange som bekjenner kristennavnet tenker taktisk, at en ikke må provosere tidens tankegang, men være tilpassningsdyktige, endre grunnregler osv, slik at vi

som kristne kan vise at vi ikke er snevre, men generøse og tolerante mennesker. Slik tenker en at kristendommen skal bevare sin innflytelse i samfunnet. Få fram kvinnelige hyrder og ledere, bruk moderne musikk, en tidsriktig “layout” på det hele, vær søkervennlig. Vis at vi ikke er antiintellektuelle, men henger med i tidens vitenskapelige og moralske tanker og har aktelse for dem.

Daniel og vennene tenkte ikke i slike taktiske baner. Nei, de var kun opptatt av å vandre i troskap til Herren og hans ord. Det betyr ikke at de søkte å være sære og vanskelige, de søkte

ingen tilgjort annerledeshet. Og i sitt daglige arbeid var det intet å utsette på dem, men de gjorde sitt arbeid til alles tilfredshet, skikkelig og samvittighetsfullt. Nettopp dette gjorde også deres vitnesbyrd så sterkt!

Men deres bundethet til Guds ord, gjorde at de ikke kunne tilfredsstillte alle krav. De kunne ikke spise det Gud sa var urent, de kunne ikke bøye kne for kongens gullstatue, de måtte vende seg til Gud i tro, lovprisning og bønn. Men det kunne ikke tåles, like lite som det i dag tåles at noen lærer og opptrer i strid med evolusjonslære, likestillingsideologi og den kjønnsoppløsende ideologien.

Daniel og vennene var lys og salt i kraft av

sin blotte eksistens som troende, en renhet og sannhet som stakk i de andres samvittighet. Og når de ble satt i en bekjennelsessituasjon, viste de en troskap mot Guds ord som ingen kunne unngå å legge merke til. Det var nettopp denne fasthet og troskap mot Guds ord, forent med deres stille ferd i gudsfrykt, som var kraften i deres bekjennelse. Hvor er slik åndskraft hos oss?

“Vi har sagt oss løs fra alle skammelige snikveier og farer ikke fram med list. Heller ikke forfalsker vi Guds ord, men ved å legge sannheten åpent fram, anbefaler vi oss for Guds ansikt til alle menneskers samvittighet. Er så vårt evangelium likevel skjult, da er det for dem som går bortapt, det er skjult.” (2 Kor 4,2-3)

“Jesus fant meg” på quechua

AV INGAR GANGÅS

Heftet “Jesus fant meg” er nå ferdig oversatt til stammespråket quechua. Det er Rafael Veizaga og Joel Vera som har stått for oversettelsen. Begge er medarbeidere i “Såmannen” – litteraturarbeidet i Sør-Amerika som drives av Lekmannsmisjonen under ledelse av misjonær Ingar Gangås.

Opplaget er på 500 eksemplarer i første omgang. Tidligere har “Såmannen” trykt disse heftene på spansk i et opplag av 2 000, alt med økonomisk støtte fra “Stiftelsen På Bibelens Grunn”.

Nå blir dette distribuert i Andes-området, i store deler av landene Argentina, Bolivia, Peru og Ecuador, sammen med bl.a. boken “Martin Luthers teologi” av Carl Fr. Wisløff, “Husandaktsboken” av Carl Olof Rosenius og en andaktsbok i lommeformat av Martin Luther, som “Såmannen” har utgitt fra sine to forlag i byene Arequipa i Peru og Sucre i Bolivia.

Tilsammen bor det over 100 millioner mennesker i de fire nevnte landene. Det er en mengde ulike stammespråk. Men fellesnev-

neren er spansk, som de fleste, i alle fall de unge, behersker godt.

De to største stammespråkene er aymara og quechua. Ca. 6 millioner tilhører urbefolkningen quechua, og det viser seg alltid at bøker på morsmålet når lengst inn og blir satt mest pris på. De quechuatalende bor hovedsaklig på høgslätten og i fjellområdene, mellom 2 500 til 5 000 meters høyde.

I Bolivia kom Bibelen på quechua først på 1980-tallet. Rafael Veizaga var konsulent for bibelselskapets arbeid den gangen. Han er en kapasitet innen språk og har vært til uvurderlig hjelp i Såmannens quechua-arbeid. Sammen med Joel Vera, som i likhet med Rafael er født og oppvokst i en quechua-landsby, har de allerede rukket å oversette flere små bøker og hefter. Her kan nevnes: Ole Hallesby (“Om jeg bare kunne tro”), Carl Fr. Wisløff (“Lov og evangelium i forkynnelsen”), Gudmund Vinskei (“Virkelig fri”) og Carl Olof Rosenius (“Syndenes forlatelse”) med flere. □

Norvald Yri til minne

Norvald Yri er ikke lenger i blant oss. Han ble forfremmet til evigheten 12. august 2018 og ble gravlagt den 22. august fra Skårer kirke under stor deltagelse.

Yri ble født den 2. juli i 1941 på Hareid på Sunnmøre. Han kom tidlig til liv i Gud og fikk kall til å bli misjonær. Høsten 1960 begynte han på forkurset til NLMs misjons-skole på Fjellhaug i Oslo. Etter eksamen artium ble det fire-årig misjonsskole på Fjellhaug (1962-66).

I 1968 tok han teologisk embetseksamen ved Det teologiske Menighetsfakultet.

Han ble så kalt til lærer på Fjellhaug skoler (1968-1971). Sammen med kona, Gjertrud, født Altin, reiste han ut som misjonær til Etiopia (1973-1976). Før han reiste ut som misjonær til Tanzania i 1981, var han misjonssekretær i NLM for Sør-Amerika.

I 1975 tok Yri doktorgrad ved Fuller Theological Seminary i USA.

Yri har gjort seg bemerket på mange forskjellige områder blant kristenfolket i Norge både blant evangelisk-lutherske og frikirkelige kristne.

Han var teologen som forkynte Guds ord både på bedehuset, radioen og TV. Han var misjonæren som kalte seg selv "bush-misjonær", og som fikk formidlet evangeliet til de nasjonale både i Etiopia og Tanzania. Likedan fikk han formidlet misjonens stor sak til det norske kristen-folk hvor han den senere tid la stor vekt på lekmannsarbeidet i Tanzania.

Han var også bibeloversetter som sammen med andre oversatte King James-utgaven av Bibelen, "Bibelen Guds Ord".

Han var også forfatter som skrev teologiske bøker, oppbyggelsesbøker og kommentar artikler i dagspressa og kristne tidsskrift..

Yri var også en av grunnleggerne av avisa NORGE I DAG hvor han sto sammen med redaktør Finn Jarle Sæle.

Personlig ble jeg kjent med Yri i 1960 da vi begge to gikk sammen både på forkurset og misjonsskolen. Fra den første tida husker jeg best at han var en dyktig og bibeltro forkynner til tross for sin unge alder. Dessuten var han en dyktig og arbeidsom student som senere fikk utfolde seg på mange områder, både heime og ute på misjonsmarken.

Vi har også hatt mer og mindre kontakt fra den tida. I flere år var han fast medarbeider i Bibelsk Tro som kom med sitt første nummer i 1992

Norvald og Gjertrud fikk fem barn sammen, men dessverre døde hun i 1995. Senere ble han gift med Anna Aarsland fra Vigrestad på Jæren.

Det var med vemod jeg ble gjort kjent med at Yri var død. Jeg tenkte at vi hadde hatt så god bruk for han i åndskampen hvor han var en ildsjel. Men Herren hadde en annen plan. Nå er han hjemme, og Herren skal være et evig lys for han (se Jes 60,20!).

Våre tanker går til Anna, barn og svigerbarn og den øvrige slekt. La oss huske på dem i våre bønner!

Vi takker Gud for hva han fikk gitt oss ved Norvald Yri.

Vi lyser fred over hans gode minne!

Olav Hermod Kydland

Et møte med Jesus

AV DANIEL INGDAL OVERBY

”Hvem er hun som kommer opp fra ørkenen, og støtter seg på sin elskede?” (Høy 8,5)

Jeg har blitt glad i dette verset. For det sier til meg at jeg får lov til å lene meg til Jesus, for jeg har fått et slag på min hofteskål, på samme måten som Jakob (1 Mos 32,26-33). Derfor kan jeg ikke gå selv. Et frelsesmøte med Jesus går en alltid haltende fra. Det gikk slik for meg også, selvtrettferdigheten fikk dødsstøtet.

Før jeg ble en kristen for ca fire år siden, regnet jeg med min egen rettferdighet i mitt forhold til Gud på samme måte som Jakob. Jeg haltet ikke.

Det var alltid viktig for meg å be, vitne og gå på flere møter enn andre kristne gjorde. Jeg satte pris på når jeg ble trukket fram og rost for min fromhet. Jeg var nidkjær for loven, men uten skjønnsomhet liksom fariseerne (Rom 10,2).

Jeg tenkte at det var min overgivelse til Gud som gjorde meg til en kristen. Jeg tenkte faktisk da jeg gikk på gymnaset: Nå synes jeg ikke at jeg synder lenger.

Men så kom redningen. En dag møtte jeg et menneske som ga meg en klar beskjed. Vi hadde mange timevis lange samtaler og mange e-poster fram og tilbake. Så begynte vi å høre talekassetter, særlig av Frank Jacobsen. Da innså jeg min sanne

stilling: Hele mitt kristenliv var under Guds dom, likedan min tro, min nidkjærhet mine bønner, min omvendelse og min hovmodige selvtrettferdighet i forhold til andre kristne.

Jeg innså at mitt kristenliv var den ørken som Høysangen taler om her. For det viste seg at alt sammen var gjennomsyret av synd. Det var hykleri.

”Jesus, tag mit arme hjerte,
tag det, dan det, som du vil.
Jeg med al min synd og smerte
hører dig for evig til.
Ond, fordærvet, skyldbelastet,
uden liv og fred i mig.
er jeg, o min Jesus, kastet
fra min moders liv på dig.”

Derfor er jeg så glad for å lene meg til Jesus, for i ham har jeg alt det jeg selv mangler: Syndenes forlatelse, evig liv, Guds yndest, tro, omvendelse, ja, i Jesus har jeg det fullbrakte kristenliv, som jeg aldri selv fikk til å lykkes.

Jesu rike er troens og hvilens rike, ikke selvstrevets og regelrytteriets rike – Gud skje.
(Fra Nytliv.dk 14.08.2017 med tillatelse fra forfatter. Oversatt fra dansk)□

Nashville-erklæringen

I fjor kom det en ny erklæring i USA fra ”Council of Biblical Manhood and Womanhood” (”Rådet for bibelsk mannlighet og kvinnelighet”). Erklæringen er kalt ”The Nashville Statement” (”Nashville-erklæringen”) fra byen Nashville i Tennessee hvor erklæringen ble forfattet. Erklæringens 14 punkter omhandler den bibelske forståelse av sex og seksualitet. Den bekrefter det bibelske og biologiske forhold

angående de to kjønn, for Guds intensjon med seksualitet og for hensikten med ekteskapet

Denne erklæring kom i rett tid, for motstanden mot Bibelens syn på ekteskap og seksualitet er urovekkende intens og sjokkerende. Derfor er det viktig at vi reflekterer over erklæringens innhold og gjør det kjent for andre.

Over 150 fremtredende bibeltro teologer, forfattere, lærere og ledere har underskrevet

erklæringen. Blant dem vil vi nevne: John Piper, J. I. Packer, Tony Perkins, John MacArthur, R. Albert Mohler, D. A. Carson, R. C. Sproul, Wayne Grudem, Randy Alcorn og Kevin De-Young.

Vi vil her gjengi Nashville-erklæringen, oversatt til norsk, i sin helhet med innledning:

Innledning

"Kjenn at Herren er Gud! Han har skapt oss, ikke vi selv, til sitt folk og til den hjord han før." (Salme 100,3)

Ved begynnelsen av det tjuetførste århundre befinner evangeliske kristne seg i en periode med historiske forandringer. Fordi den vestlige kulturen har blitt stadig mer etterkristen, har den gitt seg i kast med en massiv revisjon av hva det innebærer å være menneske. I det store og hele ser vi at tidsånden verken kan skjelne eller glede seg over Guds plan for menneskelivet. Mange benekter at Gud skapte mennesker for sin herlighet, og at hans gode formål for oss inkluderer vår personlige og fysiske utrustning som mann og kvinne. Det er vanlig å tro at menneskelig identitet som mann og kvinne ikke er en del av Guds vakre plan, men snarere er et uttrykk for individets autonome preferanser. Veien til full og varig glede gjennom Guds gode plan for hans skapninger erstattes dermed av kortsiktige alternativer som før eller senere ruinerer menneskelivet og vanærer Gud.

Denne sekulære tidsånden innebærer en stor utfordring for den kristne kirke. Vil den Herre Jesus Kristi kirke miste sin bibelske overbevisning, klarhet og mot, og blande seg med tidsånden? Eller vil den holde fast på livets ord, få frimodighet fra Jesus, og forkynne uten å skjennes over at hans vei er livets vei? Vil den opprettholde sitt klare, motkulturelle vitnemål til en verden som synes å gå mot sin undergang?

Vi er overbeviste om at trofasthet i vår generasjon medfører at vi igjen proklamerer den sanne historien om verden og vår plass i

den - spesielt som mann og kvinne. Skriften lærer at det er bare en Gud som alene er Skaper og Herre over alle. Til ham alene skylder hver person en hjertelig takknemlighet, ros og total troskap. Dette er veien, ikke bare til å forherlige Gud, men også til å kjenne oss selv. Å glemme vår Skaper er å glemme hvem vi er, for han skapte oss for seg selv. Og vi kan virkelig ikke kjenne oss selv uten oppriktig å kjenne ham som skapte oss. Vi skapte ikke oss selv. Vi tilhører ikke oss selv. Vår sanne identitet, som mannlige og kvinnelige individer, er gitt av Gud. Det er ikke bare tåpelig, men direkte håpløst å forsøke å gjøre oss selv til noe som Gud ikke skapte oss til å være.

Vi tror at Guds plan for skaperverket og vår frelse gir ham den største ære og oss det største gode. Guds gode plan gir oss den største frihet. Jesus sa at han kom for at vi kunne få liv, ja liv i overflod. Han er for oss og ikke mot oss. Derfor, i håp om å tjene Kristi kirke og vitne offentlig om Guds gode hensikter for menneskelig seksualitet som er åpenbart i Skriften, fremsetter vi følgende høytidelige erklæring om hva som er riktig og galt på dette området.

Artikkel 1

Vi bekrefter at Gud har utformet ekteskapet som en gjensidig pakt karakterisert ved seksuell, reproduktiv, livslang forening av en mann og en kvinne, som ektemann og hustru. Modellen for ekteskapet er kjærlighetspakten mellom Kristus og hans brud, menigheten.

Vi benekter at Gud har utformet ekteskapet til også å være et homoseksuelt, polygamt eller polyamorøst forhold. Vi benekter også at ekteskapet er en ren menneskelig kontrakt i stedet for en pakt som er gjort overfor Gud.

Artikkel 2

Vi bekrefter at Guds åpenbare vilje for alle mennesker er kyskhets utenfor ekteskapet og troskap i ekteskapet.

Vi benekter at noen følelser, ønsker eller forpliktelser noensinne rettfærdiggjør samleie

før eller utenfor ekteskapet, heller ikke rettferdiggjør de noen form for seksuell umoral.

Artikkel 3

Vi bekrefter at Gud skapte Adam og Eva, de første menneskene, i sitt eget bilde, like overfor Gud som mennesker og tydelig som mann og kvinne.

Vi benekter at de guddommelig fastsatte forskjellene mellom mann og kvinne gjør dem ulike i verdighet eller verdi.

Artikkel 4

Vi bekrefter at guddommelig fastsatte forskjeller mellom mann og kvinne gjenspeiler Guds opprinnelige skapelsesplan, noe som er godt og tjenelig for menneskene.

Vi benekter at slike forskjeller er et resultat av syndefallet eller er en tragedie som skal overvinnes.

Artikkel 5

Vi bekrefter at forskjellene mellom mannlig og kvinnelig reproduktiv oppbygning er integrert i Guds plan hvordan mann og kvinne oppfatter seg selv.

Vi benekter at fysiske anomalier eller psykologiske forhold opphever den gudgitte linken mellom biologisk kjønn og selvoppfattelsen som mann eller kvinne.

Artikkel 6

Vi bekrefter at de som er født med en fysisk lidelse, herunder avvikende kjønnsutvikling, er skapt i Guds bilde og har verdighet og verdi lik alle andre mennesker. De er anerkjent av vår Herre Jesus i hans ord om ”gjeldinger som er født slik fra mors liv.” Sammen med alle andre er de velkomne som trofaste etterfølgere av Jesus Kristus og vi vil ta imot deres biologiske kjønn slik det fremstår.

Vi benekter at tvetydigheter knyttet til en persons biologiske kjønn gjør vedkommende ute av stand til å leve et fruktbart liv i glad lydighet mot Kristus.

Artikkel 7

Vi bekrefter at selvoppfattelsen som mann eller kvinne, skal defineres av Guds hellige formål med skaperverket og forløsningen som er åpenbart i Skriften.

Vi benekter at en homoseksuell eller transseksuell selvoppfattelse er i samsvar med Guds hellige formål for skapelsen og forløsningen.

Artikkel 8

Vi bekrefter at folk som opplever seksuell tiltrekning overfor samme kjønn, kan leve et rikt og fruktbart liv som er til glede for Gud ved troen på Jesus Kristus, ved at de, som andre kristne, vandrer i renhet gjennom livet.

Vi benekter at seksuell tiltrekning mot det samme kjønn er en del av den naturlige godhet ved Guds opprinnelige skaperverk, eller at den setter en person utenfor det håp som evangeliet gir.

Artikkel 9

Vi bekrefter at synden forvrenger seksuelle lyster ved å lede dem bort fra ekteskapspakten og mot seksuell umoral - en forvrengning som inkluderer både heteroseksuell og homoseksuell umoral.

Vi benekter at et vedvarende mønster av lyst til seksuell umoral rettferdiggjør seksuelt umoralsk oppførsel.

Artikkel 10

Vi bekrefter at det er synd å godkjenne homoseksuell umoral eller transgenderisme (det å forandre kjønn), og at slik godkjenning utgjør et alvorlig avvik fra kristen trofasthet og livsstil.

Vi benekter at godkjenning av homoseksuell umoral eller transgenderisme (det å forandre kjønn) er et likegyldig moralsk spørsmål som ellers trofaste kristne kan være enige eller uenige om.

Artikkel 11

Vi bekrefter vår plikt til å si sannheten i kjær-

lighet til enhver tid, inkludert når vi snakker til eller om hverandre som mann eller kvinne.

Vi benekter enhver forpliktelse til å snakke på en slik måte at Guds plan for menneskene, som mann og kvinne, vanæres.

Artikkel 12

Vi bekrefter at Guds nåde i Kristus gir både barmhjertig tilgivelse og har kraft til å endre menneske, og at denne tilgivelsen og kraften gjør det mulig for en Jesu etterfølger å bli fri fra syndig begjær og vandre på en måte som er verdig for Herren.

Vi benekter at Guds nåde i Kristus ikke er tilstrekkelig til å tilgi alle seksuelle synder og gi kraft til hellighet for enhver troende som føler seg trukket inn i seksuell synd.

Artikkel 13

Vi bekrefter at Guds nåde i Kristus gjør det mulig for syndere å forsake transseksuell opplevelse av seg selv ved guddommelig overbærenhet, godta den guddommelige sammenhengen mellom ens biologiske kjønn og ens oppfattelse av seg selv som mann eller kvinne. Vi benekter at Guds nåde i Kristus sanksjonerer selvpoppfatninger som er i strid med Guds åpenbarte vilje.

Artikkel 14

Vi bekrefter at Kristus Jesus er kommet til verden for å frelse syndere og at ved Kristi død og oppstandelse er tilgivelse for synder og evig liv tilgjengelig for alle som omvender seg fra synd og stoler på Kristus alene som Frelser, Herre og øverste myndighet.

Vi benekter at Herrens arm er for kort til å frelse, eller at noen syndere er utenfor hans rekkevidde.

Samlet er dette en fantastisk gjennomgang av noen av Bibelens sentrale punkter om disse spørsmål. Det er vel verdt å dele dem vidt og bredt. Dog er det ikke perfekt, andre punkt kunne kanskje vært nevnt, men det er en virkelig god start. Mange takk til alle som har arbeidet med denne saken. □

Bestill Bibelsk Tro

for 2019

og få nr 5 og 6 for 2018, +
CD-en "Himmellengt" med
sanger av Olav Fjermedal.

CD

"Jeg hviler i nåden!"
av Elisabeth, Helge og Klas Lindhjem

Kan bestilles via våre nettsider:
www.bibelsk-tro.no

Se annen kontaktinfo bakerst
i bladet (s. 31).

Den nye verdensreligionen

AV TORSTEIN SVELA

“Det (dyret, Antikrist) utvirker til at det blir gitt alle, små og store, rike og fattige, frie og trelle, et merke i sin høyre hånd eller på sin panne, og at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har dyrets tall for dets navn.” (Åp 13,16) Slik står det om den siste tid i Bibelen.

Men hvordan er en kommet til denne fryktelige bestemmelsen? Vi kan jo ta som utgangspunkt den åndelig og moralske utvikling i Norge og Vesten etter siste verdenskrig.

Kristendommens sterke stilling

I Norge hadde vi statsreligion; kristendommen. Den var nedfelt i lovene fra 1814. Barneskolene hadde skikkelig trosundervisning. En lærte bibelvers og fortellinger, salmevers og katekisme. Søndagsskole og konfirmantundervisning gjorde at de fleste hadde kunnskaper om kristendommen. Selv om langt fra alle ble kristne, hadde de en ballast med seg som en kunne ha med videre i livet. En visste hva som var rett og galt, ikke minst overfor andre mennesker.

Opprøret begynner

Men holdningene fra Opplysningstiden hadde arbeidet siden 16-1700 tallet og Darwins skrifter på 1800 tallet fikk mer og mer makt. Og i 1968 kom det et opprør hvor man ikke lenger ville finne seg i gamle forordninger, ikke minst på det seksuelle området. Samtidig kjempet venstresiden i det politiske Norge hele tiden mot kristen innflytelse. Men så lenge kristendommen var Statens offisielle religion og vi hadde statskirke fikk ikke ateistene full uttelling. Dette varte til 2012.

Nøytraliteten

Men etterpå kom skredet eller skredene. Endelig fikk humanetikerne og sosialistene det som de ville. Gamle Norge med sin bonde- og

fiskekultur ble byttet ut med multikulturalisme og globalisme (en ny verdensorden). Innvandringen ble brukt som grunn til å nøytralisere vår kristne tro. “Staten skal være nøytral og ikke bygge på spesielle verdier”. Alle religioner og kulturer er grunnleggende like og skal respekteres. Men ikke Israel. Denne staten er en stadig skyteskive fra store deler av mediene, inklusiv Den norske kirkes ledelse.

Ny maktelite

Ifølge Terje Tvedt i boka “Det internasjonale gjennombruddet” har det lenge vært rundt 300 personer i “den nye eliten” i viktige (lobby-) stillinger som har enorm innflytelse på politikken i Norge. Våre politikere og statsråder har langt på vei måttet følge deres råd og innstillinger. Gamle Norge og kristendommen er ikke så interessant lenger, men uhjelp, innvandring, nye religioner og nye (ikke minst samlivs-) ideer; spesielt fra vestlige land.

Tidsånden

Opplæring i kristendom på skolen er gradvis blitt redusert de siste tiårene. Nå er opplæringen så liten at de fleste unge vet svært lite om vår gamle tro og etikk. Troen betraktes som et onde som fratår folk friheten og belaster dem med påbud og regler. Det fører ofte til motstand når en også hører at tro er uvitenskapelig, altså bare religion, noe som er livshemmende og utdatert. De unge bør nå finne veien selv. Men det er i virkeligheten tidsånden som er det avgjørende. I mediene finnes svært mye nedbrytende. Dette gjelder også (unge) kristne som lever på samme måten som ikke-kristne gjør. Unge i dag blir opplært til å forme sitt eget liv ved selvrealisering. Dette slår ut i troen også. Denne kan bli komponert så det passer dem selv. Da har en mistet Den Hellige Ånds ledelse i livet, og det som det kan medføre.

Men heldigvis finnes mange unntak og ting kan snu. Vi må ikke gi opp: *“Gud er på tronen ennå”*.

Utviklingslæren.

En annen sak er evolusjonsteorien (makroevolusjon). Den er ubevist og helt umulig. Likevel blir en innprentet at mennesket er et dyr som er utviklet fra en urcelle gjennom mange dyrearter til det dyret vi er i dag. Som i så mange andre emneområder bryr en seg ikke så mye om sannhet, bare det funker og er behagelig i dag.

At vi er skapt av Gud i Hans bilde, fullt utviklet fra første dag, tåles ikke. Da må en ta til seg resten av Bibelens budskap også, som omvendelse og nytt liv. Og kanskje det verste er at vi må stå til regnskap for våre liv.

Våre forskjellige regjeringer har utnyttet dette tomrommet i menneskets sinn til å vedta nye lover. Når vi ikke har bibelsk kunnskap, er det mye lettere å føre inn nye lover og forordninger, gjerne i det skjulte. Eller sende ut forslag til høring i en fart, og kanskje til instanser som ikke burde ha fått uttale seg.

Kirken i utforbakke

I dag er Dnks ledelse dessverre helt i hendene på liberal teologi der forkynnelse av synd og nåde, lov og evangelium, omvendelse og livet i Kristus er klart svekket. Bibelkritikken og omdefineringen av ord og meninger har ødelagt troen for mange

Samlivsrevolusjonen

Som nevnt har “den nye eliten” i Norge av politikere og andre i mange år arbeidet for å få vekk mest mulig av kristenarven. Et viktig punkt her er familie og samliv. Kjernefamilien skal vekk selv om det for alle parter er den beste ordningen.

Men som en norsk journalist sa for ikke så lenge siden satte på spissen: “Vi beskriver ikke virkeligheten, men former den”. Og det er mye slik vi har sett de nye samlivslovene. De fleste vet at de er nedbrytende, men likevel skal de gjennomføres.

Nå er vi kommet så langt at all frivillig sex for alle over 16 år er like bra: Homo, trans, hetero, lesbisk med mer. Alle løse forbindelser er like bra som ekteskap. Det skal finnes minst 20-30 samlivs- og familieformer. Og like mange kjønn. Det er godt gjort å få til så mange. For den som vil skifte kjønn, er helsevesenet forpliktet til å gjøre som vedkommende vil. Evolusjonen har avsatt Gud som skaper og opprettholder. Vi kan skape alt vi vil selv. Jfr. kunstig inseminasjon og bioteknologilovene.

Nina Karin Monsen skrev i Norge Dag 29/6 2018. “Vi har lært systematisk gjennom mange fag og år at personer er noe vi ikke skal være. Vi skal være et eller annet nøytralt, tomt massevesen som til enhver tid kan skifte form og innhold, for substans skal ikke være der. Etter dette kommer en mengde mistilpassede individer og kanskje

CD

Jesus er veien til himmelen

CD med sang av Unge Røster fra Namsos.
Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

mye vold. Kjønn og sex flyter, alle gamle strukturene er borte. Biologi og natur skal bort. De homoseksuelle vil bekjempe normaliteten, familien, den kristne moralen, kristendommen og det heterosentriske menneskebildet hvor mann og kvinne utfyller hverandre til det hele mennesket”.

Forkastelse av Bibelen

Lovløsheten, det vil si full frihet fra de bibelske lover og forordninger, kommer stadig nærmere. Som Jesus sa i Matt 24,12: *“og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos de fleste”*. I 1 Tim. 4,1 leser vi: *“Men Ånden sier med klare ord at i kommende tider skal noen falle fra troen og holde seg til forførende ånder og demoners lærdommer!”*

“Men dette skal du vite, at i de siste dager skal det komme vanskelige tider. For menneskene skal da være egenkjærlige, pengekjære, skrytende, overmodige, spottende, u lydige mot foreldre, utakknmlige, uten aktelse for de hellige, uten naturlig kjærlighet, uforsonlige, baktalende, umåtelige, voldsomme, uten kjærlighet til det gode, svikefulle, oppfarende, oppblåste, slike som elsker sine lyster høyere enn Gud. De har skinn av gudsfrykt, men fornekter dens kraft” (2 Tim 3,1f.).

Europa

Stort sett har EU de samme forvirrende holdningene. Norge har søkt tilflukt til EU gjennom EØS-avtalen og mottar mange ideer og politiske saker herfra. Spørsmålet er om vi her finner grunnlaget for endetidens diktatur, gjennom det nye Romerriket. Hitler prøvde med fryktelige midler å danne “Det tredje riket”, et tusenårsrike. Antakelig en forløper.

Forførelsen

Når tiden og folket er modent dukker det opp (Åp 13,1f.): Dyret (et villdyr), Antikrist, den lovløse. Han stiger opp av folkehavet med ti horn og sju hoder. På sine horn hadde det ti

kroner. Og på sine horn hadde det spottenavn. Dette gjelder de aller siste tider.

“Det sjuhodede dyret kan referere til folkeslagenes verdensmakt, spesielt i endetiden” (Fra Bibelen Ressurs) Det kan være en ny utgave av Romerriket

Et timaktsforbund som skal ta makten i den siste tid. *“Og dragen (Satan), ga det sin kraft og sin trone og stor makt. Et av dyrets hoder ble liksom såret (slaktet) til døden, men det dødelige ble lagt.”*(Dette er nok en etterligning av Jesu død og oppstandelse). *“Og jorden undret seg og fulgte etter dyret. Dyret talte nå store bespottelige ord..... Og det ble gitt det makt til å holde på i 42 måneder. Det fører krig mot de hellige og vinner over dem. Alle på jorden skal tilbe det, ham.”* (Åp 13). I 2.Tess 2,4 leser vi: *“ -- han setter seg i Guds tempel og gir seg ut for å være Gud”*.

Den falske treenighet

Så stiger et nytt dyr, den falske profet opp av jorden: *“Det hadde to horn likesom et lam, men talte som en drage.”* Dette dyret taler det første dyrs (Antikrists) sak slik at alle tilber dette. Den falske profet gjør store tegn og forfører folk. Han fikk satt opp en bildestøtte av dyret - det som fikk sverdhogget og ble levende igjen. *“Og det fikk makt til å gi dyrets bilde livsånde, så at dyrets bilde til og med kunne tale, og gjøre så at alle de som ikke ville tilbe dyrets bilde skulle drepes”* (Åp 13,15). Dragen (djevelen), dyret (Antikrist) og den falske profet er den sataniske treenighet.

Babylon

På samme tid hersker også byen Babylon (Åp 11). Det har vært en del diskusjon om hva dette er, men “Bibelen Ressurs” mener: “Uttrykkene om byen er uten tvil symbolsk. De står for den gudfiendtlige, selvforhudende og selvsikre menneskehet, den syndige verden hvor Jesus ble korsfestet”.

I Åp. 17,1 står det om den store horen (skjøgen), hun som sitter over de mange vann (folk). “Den store horen er inkarnasjonen av den gudfiendtlige verdensmakten som på sin

panne bærer navnet Babylon den store i v. 5. Både jordens konger og de som bor på jorden blir forledet til å drive (åndelig) hor med henne. Dette er kjennetegnet ved at de ble drukne av makt, materielle besittelser, falsk tilbedelse og stolthet” (Bibelen ressurs).

“Det skjøgeaktige og utuktige ved Babylon er vel ikke minst dens skamløse profittbegjær. Den har ingen dyd og intet hellig som ikke er til salgs for den som vil betale, 18,7-13. Det den fallbyr og forfører folkene med er sanselighet i alle former. *“Som berusende vin”* har hennes horeliv vært for dem, den sløver sansene, gir falsk gledesfølelse og festglans, skaper avhengighet som til sist ruinerer” (Lars Eritsland: ”Fortolkning Johannes Åpenbaring” i Bibelverket).

Åp 17,5 sier: *“Babylon, den store mor til horene og avskyelighetene på jorden”*.

Men så i 17,16 er den nye verdensmakten med timaktsforbundet lei av horen, skjøgen- de vil brenne henne opp med ild. Dommen over til det religiøse Babylon (Åp 17) og det politiske og økonomiske Babylon i Åp 18 fører til stor glede i himmelen: *“Deretter hørte jeg liksom en mektig lyd av en stor skare i himmelen, som sa: Halleluja!” Frelsen og æren og makten tilhører vår Gud! For sanne og rettferdige er hans dommer. For han har dømt den store skjøge, hun som ødela jorden md sitt horeliv, og han har krevd sin tjeners blod av hennes hånd. Og de sa for annen gang: Halleluja! Røken av henne stiger opp i all evighet”*. (Åp 19,1-3)

Spørsmålet er om betegnelsen Babylon står for den store endetidsreligionen. Hvor dypt er den katolske kirke inne her? Kanskje blir paven overhode for denne verdensreligionen! Antagelig er verdenskirken sammensatt av frafalne kirker og menigheter. Ikke bare katolske, men kanskje også islam.

Den nye verdensreligionen.

Vi ser i dag hvordan den kristne tro utvannes. Fra gammelt lærte en at Bibelen skulle tas på alvor. Den var sann. I dag stilles det spørsmål ved så mye. Offisielt og politisk er Bibelen utdatert og

umoderne. Den følger ikke med dagens viten. Vi vet så mye bedre i dag.

Det er sant når det gjelder teknologi og vitenskap. Men åndelig og moralsk sett blir det bare verre og verre. Evolusjon er fastlagt og kan egentlig ikke debatteres. Ateisme, naturalisme, materialisme, postmodernisme krever full tilslutning. Om det er løgn eller ikke har mindre å si. Men mennesket er uhelbredelig religiøst og må fylle sin sjels tomhet. Da kan alle religioner tolereres så sant ingen hevder å ha sannheten og er bedre enn andre. Alt dette inkludert antisemittismen og hatet mot Israel dreier seg i bunn og grunn om kampen mot Lammet: Jesus Kristus og Guds kongerike.

Om det opprinnelige Babel står det i 1 Mos. 11,4: *“Så sa de: Kom la oss bygge oss en by og et tårn som når opp til himmelen. La oss gjøre oss et navn, ellers blir vi spredt over hele jorden”*.

Det er fra Babel eller Babylon mye av det okkulte New Age kommer. Som i Dan.2,2: *“Kongen lot da kalle til seg spåmennene, ändemanerne, trollmennene og kaldeerne (prester eller vismenn) og tegntydere. (V.19.)* Dette er ført videre fram til i dag sammen med den mangfoldige okkultismen blant annet stjernetydning astrologi, hekseri og yoga. Sammen med dødningemanere og spåmenn som søker kontakt med døde, er dette noe en ønsker i stedet for å gå til Gud (3 Mos 20,6-7). Til og med satanisme og ofringer følger i kjølvannet. Vi minnes da 2 Tess. 2,9: *“Den lovløse kommer etter Satans virksomhet med all løgnens makt og tegn og under”*.

Ifølge Arild Ronarheims bok “Moderne religiøsitet” (1979) var det da rundt 30 nyere bevegelser som arbeidet i Skandinavia. Det er nok ennå flere i dag. Endetidsreligionen vil inneholde det meste av det som er nevnt ovenfor, inkludert tegn og under som vil bedra folk. Til tross for dette. Gud står hele tiden bak alt. Han har regien: *“Og det ble gitt dyret”* - står det i alt fire ganger i Åp 13.

Jerusalem og Guds rike

Men for dem som holder ut, står det i Åp 14,1:”

Og jeg så og se: Lammet stod på Sions berg. Sammen med det var de hundre og førtifire tusen, som hadde Lammets navn og dets Fars navn skrevet i sine panner". Dette i motsetning til dyrets merke.

Åp.19,1: *"Halleluja". Frelsen og æren og makten tilhører vår Gud".*

"La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og Hans brud har gjort seg rede" (19,7).

Konklusjon.

Guds ord er forkastet i den gamle kristenheten. Som Kristian Fagerli skriver i den makeløse boka "Mot kveld" utgitt av "Stiftelsen På Bibelens Grunn" i 2006: "Den som leser Skriften ser inn i framtiden, og er dermed forut for sin samtid. Den som ikke leser Skriften, kjenner verken fortiden eller framtiden, og vet egentlig ikke hva som skjer i samtiden".

Derfor har mange ikke lenger virkelig mål og mening med livet. Mammon, mat og fornøyer i øyeblikket får første prioritet. Så får en heller ta det som kommer senere. Tidsånden og det som er politisk korrekt får høy anseelse. Men når ikke ideer og planer blir prøvd gjennom Bibelens budskap, blir mennesketanken lett infiltrert av onde åndsmakter. Den urene ånd har forlatt mennesket men snart flytter sju onde ånder inn i det tomme "huset". (Matt 12,33f)

Forførelsen og bedraget skal bli så stort at når Antikrist kommer, er menneskehjertene åpne og klare til å omfavne den nye verdensreligionen og - diktaturet. Djevelen vet at Guds kongerike nærmer seg, og vil komme dette i forkjøpet ved å bygge sitt rike. Her utruker han Antikrist og den falske profet til dette oppdraget.

Men etter sju år er det slutt for Antikrist.

Lammet har seiret. □

Bibelsk og babylonsk urhistorie – to forskjellige verdener

AV AXEL LUNDHOLM SAXE

I et leserinnlegg i Dagen 6/6-18 skrev "teolog og pensjonist" Arne Taxt om "Darwin og ateismen". Innlegget hans var en reaksjon på en lederartikkel i Dagen 1/6-18 med tittelen "Når Darwin blir gissel for ateismen", der det blant annet ble hevdet at "Darwins teorier ... kan trives godt også innenfor et kristent livssyn". Taxt tok opp tråden og viste til at det er "full konflikt mellom en bokstavelig skapelsesfortelling og evolusjonslæren". Ifølge Taxt må man derfor anse "beskrivelsene av hvorledes Gud skaper, hersker og dømmer i Urhistorien" for å være "bare forfatterens mennesketanker".

Undertegnede responderte på dette i Dagen 11/6-18 under overskriften "Bibelens urhistorie er Guds åpenbaring". I innlegget

mitt viste jeg blant annet til hva GT-professor ved Fjellhaug Internasjonale Høgskole, Jens Brun Kofoed, skriver i sin bok "Konge, præst og gartner – Menneske i Guds verden" (Fredericia 2016) om forholdet mellom "de babylonske urhistoriene" (som Taxt kaller dem) og så den bibelske urhistorien (1 Mos 1-11). Mens Taxt i innlegget sitt hevdet at "det kan påvises at de fleste av de bibelske urhistoriene er mer eller mindre påvirket av de eldre babylonske urhistoriene", så kan dette ifølge Kofoed på ingen måte betraktes som fastslått.

Virkelighetsforståelsen helt forskjellig
Forskjellen mellom de bibelske og babylonske urhistoriers "virkelighetsforståelse"

beskriver Kofoed blant annet på denne måten: “Gud fremstår i de bibelske tekster som en unik personlighet, der ikke er et spejlbillede af den menneskelige virkelighed, men som tværtimod er et udtryk for den personlighet, mennesket blev skabt til å repræsentere. Gud er ikke lunefuld, uberegnelig, egoistisk, grådig, og hvad man ellers kan finde af adjektiver til at beskrive de mange laster hos de mesopotamiske guder. ... Gud har en helt anderledes og unik personlighet end de mesopotamiske guder, og ... i bibeltekstene er (det) mennesket, der er skabt i Guds billede, og ikke omvendt. Med til det unike hører også, at Gud er konsistent – altså konsekvent og sammenhengende – i sin måte at være og handle på. Det står i skarp kontrast til de mesopotamiske guder, som for eksempel i vandflodsfortællingerne både bestemmer og ombestemmer sig, som på det ene tidspunkt er til at stole på, men efterfølgende ikke holder ord, som både er onde og gode.” (s. 168).

Her vil Taxt sannsynligvis innvende, at han aldri har benektet disse forskjellene, men at det er de babylonske urhistorienes ytre rammeverk som har “en viss likhet med fortellinger i den bibelske urhistorien i begynnelsen av Bibelen”. Konkret viser Taxt her til “noen setninger om at Noa sendte ut tre fugler for å se etter fast land”, som han hevder er “helt likt” i de babylonske og de bibelske urhistoriene, mens Kofoed motsatt hevder at “detaljerne omkring udsendelsen af fuglene i vandflodsberetningen er temmelig forskjellige” (s. 165). Men i tillegg ser Taxt tilsynelatende helt bort fra det “springende punkt” som Kofoed nevner, nemlig “om der oprindelig var én original tekst, som så udviklede sig til forskjellige varianter i form af de mesopotamske eper og den bibelske vandflodsberetning, eller om der allerede i udgangspunktet var flere forskjellige varianter af vandflodsberetningen, som de overleverte versjoner så er mere eller mindre tro kopier af.” (s. 160).

Skildringene av syndfloden/vannflommen og skapelsen

I denne forbindelse må nevnes et annet faktum som Kofoed – med referanse til Kenneth A. Kitchen – peker på, nemlig at “mens den bibelske vannflodsberetning i 1 Mos 6,9–8,22 svarer til omkring 120 linjer på sumerisk eller akkadisk, så fylder selve vandflodsberetningen i Atrahasis Eposset (tavle II-III) 370 linjer, mens den i Gilgamesh Epet (tavle XI) er på 200 linjer. Den bibelske beretning er langt mere ordknap og enkel i sin fremstilling end de mesopotamiske beretninger, og eftersom bearbejdningsregler er længere og mere uddybende, giver det sig selv, at den bibelske næppe er en bearbejdelse af de mesopotamiske kompositioner, men at den enten er en tidligere kopi end de mesopotamiske af den oprindelige beretning (i singularis), eller at den i hvert fald er en oprindeligt selvstændig beretning. Det afhænger af, om der oprindeligt kun var én beretning, som blev kopieret og bearbejdet i flere forskellige versjoner, hvoraf den bibelske altså var den ene, eller om der helt fra begyndelsen var flere, uafhængigt af hverandre opståede beretninger, hvoraf den bibelske version altså er en kopi af den ene. Men uanset hvordan teksthistorien har været, så er det på baggrund af denne sammenligning meget svært at argumentere for, at den bibelske er afhængig af Atrahasis og Gilgamesh Eperne.” (s. 166).

Når det gjelder det babylonske skapelsesepos Enuma Elish så er dette i realiteten ikke først og fremst et skapelsesepos, “men i virkeligheden handler det primært om, hvordan den babyloniske gud Marduk ved at bekjempe sine modstandere blev leder af det babyloniske pantheon. Derfor går epet også under navnet Marduks ophøjelse. Skabelsen af kosmos fremstår næsten som en form for biprodukt, eftersom det er Marduks sejr over saltvandsguden Tiamat og ikke Marduks brug af den besejrede Tiamats krop til at forme himlen og jorden, som er epets klimaks.” (s. 143).

Skapelsens innhold

Hva selve innholdet av skapelsen angår, så er det også fundamental forskjell på babylonsk og bibelsk urhistorie: “Det kategoriske skel mellom den uskabte Gud og det skapte kosmos fremhæver også en anden markant forskel mellom de mesopotamiske og bibelske skabelsestekster. Mens alle de mesopotamiske tekster begynner med “dengang da noget allerede eksisterede, men noget andet endnu ikke var blevet til”, giver den bibelske skabelsesberetning kosmos en absolut begyndelse, før hvilken intet andet end Gud var til. Det er tydeligt i det babyloniske skabelsesepos:

Dengang da foroven himlen ikke var nævnt,
da forneden jorderig ikke var kaldt ved navn,
dengang fandtes kun Apsu, deres urfader,
og skaberen Tiamat, hun, som fødte dem alle.
Deres vande blandede sig med hinanden,
men ingen eng var dannet, ingen sivump
opstået.

Dengang da ingen guder var blevet til,
ikke nævnt ved navn, ingen skæbne fastsat,
da skabtes guder i deres indre.

(Enuma Elish 1, 1-9; ...)

Hele kosmos var altså før den egentlige skabelse latent – endnu ikke udfoldet – i vandene, og skabelsen realiseres først ved, at den mandlige saltvandsgud Apsu og den kvindelige ferskvandsgud Tiamat blander deres vande og føder eller udskiller den første generation af guder. Alt i kosmos – både det gode og det onde – er i denne forståelse egentlig uskabt, eftersom det allerede eksisterede som en slags potentiale forud for “udfoldelsen”. Og fordi såvel det onde som det gode er uskabt, er tilværelsen i virkeligheden én lang kamp mellem det gode og det onde, hvor hverken det onde eller det gode nogensinde rigtig vinder. ... I de bibelske skabelsestekster er der bogstavelig talt en verden til forskel. Nærmere bestemt en verden, hvor kun den gode Gud er evig

og uskabt, og hvor det onde eksisterer som et fremmedelement, som en perverteret udgave af noget oprindeligt godt, der en skønne dag skal udslettes for altid af ham, som har al magt i himlen og på jorden.” (s. 170ff).

Bibelsk prosa kontra babylonsk poesi

I sin avsluttende konklusion vedrørende forskjellen mellem “Israels forhistorie” (= den bibelske urhistorie) og “de mesopotamiske myter” (= de babylonske urhistorier) skriver Kofoed blant annet følgende: “Sammenfattende kan vi konkludere, at selv om der er mange ligheder mellem skabelses- og vandflodstekster i Israels forhistorie [og tilsvarende tekster i de mesopotamiske myter], så er forskjellene større. Det skyldes ikke mindst, at mens lighederne befinner sig på det litterære overfladeplan, så befinner forskjellene sig på et langt dybere plan i teksternes etik, virkeligheds-forståelse, gudsbillede, menneskesyn og historiske bevidsthed.” (s. 172).

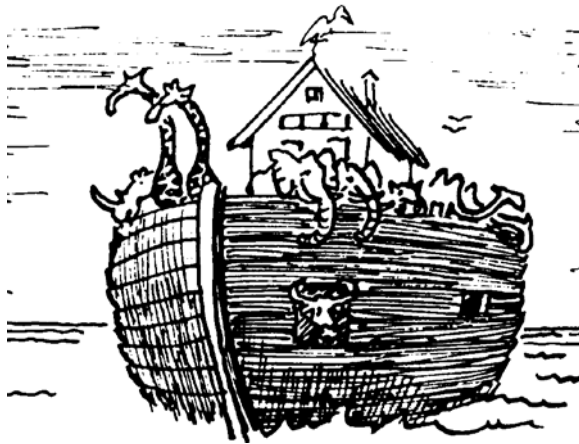
Hva angår det sistnevnte: “teksternes ... historiske bevidsthed”, så er det symptomatisk at “de mesopotamiske skabelses- og vandflodsberetninger er digte, mens de bibelske er prosa” (s. 165); og i tillegg viser Kofoed til “ligheden mellom Israels forhistorie og Den sumeriske Kongeliste” som “det sterkeste kildekritiske argument for en meget tidlig datering” av den bibelske urhistorien (s. 162). Ifølge Kofoed er den bibelske urhistorien å betrakte som “historieskriving, som i et vist omfang gør brug af de samme motiver, som vi møder i myterne, men som forankrer dem i en virkelig historie” (s. 153) – slik tilfellet også er med Den sumeriske Kongeliste, som “har til hensigt at fortælle forhistorien til de sumeriske og babyloniske kongers dynastier”, mens (s. 160).

Bare arkens bibelske dimensjoner er realistiske!

I tillegg til alle de her siterte/refererte forskjellene, så la meg avslutningsvis også peke på

en forskjell som Kofloed ikke omtaler, nemlig forskjellen mellom de oppgitte målene for arken i henholdsvis 1. Mos. 6:15 og Gilgamesh-eposet. Mens arken ifølge sistnevnte skal ha vært kubeformet (dvs. samme lengde, høyde og bredde), og dermed ville ha rullet rundt på sjøen ved selv den minste sjøgang, så hadde arken ifølge Bibelen en rektangulær kasse-form med slike dimensjoner, at selv om den hadde tippet over så mye som 60 grader, så ville den fortsatt kunne ha rettet seg opp igjen (jf. Jonathan D. Sarfati: "The Genesis Account. A theological, historical, and scientific commentary on Genesis 1 -11", Creation Book Publishers 2015, s. 502ff).

Og som Sarfati skriver (i min oversettelse): "Historien er imidlertid lett å forklare, hvis de [som skrev Gilgamesh-eposet] forvrengte Genesis og fant ut at én dimensjon er lettere å huske enn tre – ... De hedenske menneskelige forfatterne forsto ikke hvorfor den virkelige arkens dimensjoner måtte være som de var. Men det motsatte er utenkelig: at jødiske skribenter – som knapp er kjent for spesiell innsikt i fartøyskonstruksjon – skulle ha endret den mytiske [beretnings] kube-formede ark til det [påviselig] mest stabile trefartøyet som det er mulig å bygge!" (s. 508). □

Vi ønsker å gi deg

åndelig veiledning

- Oppbyggelige stykker
- Bibelstudieserier
- Sjelesorg
- Kristen etikk
- Trosforsvar
- Aktuelle spørsmål
- Sang og musikk
- Med mer

Seks nummer i året for kr. 180,- (studenter: 160,-)

Tegn 2019-abonnement nå, og du får GRATIS nr. 5 og 6 for 2018, + CD-en "Himmellengt" med sanger skrevet av Olav Fjermedal.

Sendes til:

Bibelsk Tro
Postboks 67
4349 Bryne

Betales med giroblankett som følger med første tilsendte blad.

Navn: _____

Adr: _____

Kan også bestilles på Internett:
www.bibelsk-tro.no

All nådens Gud

AV JOHAN LUNDE

“Jeg elendige menneske, hvem skal fri meg fra dette dødens legeme? Gud være takk ved Jesus Kristus, vår Herre!” (Rom 7, 24-25)

Herre Jesus Kristus, vi må også istemme denne klagen fra apostelen: Jeg elendige menneske. Hvem skal fri meg fra dette dødens legeme?

Vi kjenner så rent for godt denne splid i vårt indre, motsetningen mellom vår vilje og vår evne. Viljen har vi, men å gjøre det gode makter vi ikke. For vi gjør ikke det gode som vi vil, men det onde som vi ikke vil, det gjør vi.

Herre Gud, hvor sant det er at det ikke bor noe godt i oss. La det få være det kors som vi daglig tar opp når vi vil følge deg.

Men du er all nådes Gud. Du handler ikke med oss etter våre skrøpeligheter og våre synder. Du forkaster oss ikke av den grunn, men ved ditt hellige, sonende blod gir du oss nådens rett til å være Guds barn.

Vi ber deg, Herre Jesus. Hjelp oss ved din Hellige Ånd så vi kan undertvinge vårt legemes

onde lyster og holde det i trelldom. La det bli vår daglige øvelse å se din herlighet som i et speil, slik at vi ved det kan bli forvandlet til det samme bildet fra herlighet til herlighet ved din Ånd. Bare slik kan vi gjøre faste trinn på helliggjørelsens vei.

La oss få vokse i åndelig kraft fra dag til dag. La ditt hellige liv mer og mer vinne skikkelse i oss til vi har gjennomkjempet den siste strid og kan gå inn til din glede.

Hør vår bønn for din kjærlighets skyld.

(Fra “Ha tro til Gud” 29. februar. Lutherstiftelsen) □

Støttefond for evangelisk arbeid og misjon

Stiftelsen På Bibelens Grunn
v/Edvard Jekteberg
Persokkrossen 3
4346 Hafrsfjord

Kontonummer: 3201.59.73713

Herrens nedrevne alter

AV LARS ERITSLAND

“Og han satte i stand Herrens alter, som var nedrevet” (1 Kong 18,30).

Å hvor mange av Herrens alter som er blitt nedrevet i tidens løp! Det er alter som far og mor bygde i sin heim for Gud, ble forsømt av barna, og så ble de borte fra heimen og slekten. Det er alter som barnet bygde i enfoldig og sterk barnetro, er nedbrutt i dag. Er Herrens alter nedrevet i ditt liv og din heim? Kanskje du har, som Israel, bygget andre alter som du bøyer kne for? Israel hadde Baals alter. I dag har mange bygd et alter for mammon

der Herrens alter sto. Men det bringer verken livslykke eller folkelykke. Heller ikke lystens eller ærens eller maktens alter. Elias satte i stand Herrens alter, som var nedrevet. Gud ga seg til kjenne der og tok straffedommen bort fra Israel.

Den som vil gjenreise Herrens nedrevne alter i sitt liv og sin heim, skal få oppleve det samme. Da skal Herren gjenreise det som er nedrevet i hans liv.

(Andakt for 4. mars fra ”Mesteren er her”) □

Gud skaper historien

AV OLE HALLESBY

“Han lot alle folkeslag av ett blod bo over hele jorderike, og satte dem faste tider og grense-skjell.” (Ap.gj. 17, 26)

Også i historien møter Gud oss. Og her enda mektigere enn i naturen.

Skriften forteller oss at Gud skaper historien.

Og han skapte den ikke ferdig ved tidens morgen som et urverk, som trekkes opp og går sine regelbundne runder til det stanser. Nei, Gud skaper den stykke for stykke, dag etter dag.

Hvorledes Gud skaper historie ser vi best i Det gamle testamente, hvor vi følger det utvalgte folkets historie, slik som den skapes av Gud.

Og vi ser hvorledes Gud griper inn ikke bare i det utvalgte folks historie, men også i verdens-rikenes politikk. Han benytter dem som ris for det ulydige og gjenstridige folk. Og når han har brukt dem slik, så sender han et annet folk, til å tukte “riset”.

Gud møter oss altså i historien. Og han ønsker

at vi skal se og kjenne ham igjen også her. Tidens begivenheter blir evige, når vi ser igjennom deres timelige skall inn i deres evige innhold, så vi fornemmer Guds fottrinn i historien.

Det var det Jesus tenkte på da han påla oss å “tyde tidens tegn”.

Vi skal først og fremst tyde tidens tegn i Norge. Og er vi ikke blinde, så ser vi de oppløsningens krefter som arbeider på vårt folks undergang, den overhengende fare som truer vårt elskede folk.

Og det vil drive oss inn i en ydmyk og brennende bønn. For her er krefter i virksomhet som ikke kan beseires uten ved Guds kraft. Det er derfor vi ber om en landsvekkelse.

Og vi roper til Gud at den må komme innen de oppløsende krefter har gjort folket modent til undergang.

(Fra “Daglig fornyelse. 17.mai. Lutherstiftelsens Forlag”) □

Medarbeidere og skribenter i dette nummeret:

Hans Erik Nissen (1938-2016)

Cand.theol. ved København Universitet 1965. Sogneprest i København 1966-70. Forstander ved Luthersk Missionsforenings Højskole, Hillerød, fra 1970-2003

Amelia M. Hull (1825-1882)

Engelsk sangforfatter.

Axel Remme

Født 1930 i Bø i Vesterålen. Utdannet tømmermann. Indremisjonens 2-årige bibelskole i Oslo 1955-1957. Har vært ungdoms-, lands- og kretssekretær i Den Indre Sjomannsmisjon (DISM). Klokker i Venneåla, Kristiansand. 1989-1997 generalsekretær i DISM. Nå frivillig forkynner

Dr. Horatius Bonar (1808-1889)

Skotsk prest og salmedikter

Jørgen Bernhard

Født 1939 i Græsted, Danmark. Fjellhaug Misjonsskole 1962-64. Cand. theol. fra København 1973. Misjonær i Etiopia 1974-78 og 1998-2006. Leder for LMs Misjonsskole 1978-94.

Claus L. Munk (1948-2018)

Født 1948 på Bornholm, Danmark. Fjellhaug misjonsskole 1971-1975.

Landsungdomssekretær i Luthersk Mission i 14 år. Forlagssjef i Luthersk Mission i 12 år. Forlagsredaktør i seks år. Dessuten har han vært lærer i 22 år på Luthersk Missions misjonsskole i Hillerød og senere København til utdanning av misjonærer.

Per Bergene Holm

Født 1964 i Larvik. Fjelltun bibelskole 1983/84. Mellomfag hebraisk 1987. Teologisk embetseksamen 1988. Feltprest 1988-90. Grunnfag nordisk og historie 1989. Ped.sem. 1990. Lektor ved Kvitsund gymnas 1990-92. Rektor ved Bibelskolen på Fossnes fra 1992.

Ingar Gangås

Født 1955 i Trondheim. Misjonsskolen på Fjellhaug 1977-81. Misjonær Bolivia 1982-1992. Grunnfag i Pedagogikk, Universitetet Trondheim, 1993. Lærer og rektor ved Seminario Teologico Lutherano Andino (SETELA), Peru, fra 1993. Forkynner og redaktør av "Lov og Evangelium"

Daniel Ingdal Overby

Født 1995 i Fredrikshavn, Danmark. Studerer historie ved universitetet

Torstein Svela

Født 1946 i Stavanger. Har hatt kontorarbeid i sitt yrkesaktive liv

Axel Lundholm Saxe

Født i Roskilde, Danmark 1955. Cand. teol. fra Københavns Universitet 1987. Ordinert til misjonsprest. Vikarierende res.kap. i Odda prestegjeld 1990-91. Pastor i Den evangelisk lutherske frikirke, Tromsø menighet 1991-94. Bibliotekar på Gå Ut Senteret, Hurdal 1994-1997, og leder for Santalmisjonens historiske arkiv samme sted 1995-2001. Kretssekretær i Bergen krets av Kristen Muslimisjon 2001-2002. Arkiv og dokumentutdanning ved Høgskolen i Oslo 2004-2006. Arkivleder ved Hordaland fylkesskattekontor i Bergen 2006-2007. Førstekonsulent på Dokumententeret i Skatt vest, Stavanger siden 2008.

Johan Lunde (1866-1936)

Chand. theol. og biskop i Oslo bispedømme (1922-1937). Ble kalt barnebispen.

Ole Hallesby (1879-1961)

Professor i teologi ved Menighetsfakultetet Kjent som forkynner og forfatter av oppbyggesebøker.

Lars Eritsland (1913-1992)

Forkynner, bibelskolelærer og forfatter

Berit Berg (1912-1995)

Norsk sykepleier og misjonær.

M Ø T E R

Bibelsk Tro – Skjæveland

Dag	Dato	Kl.	Taler/møte	
Søndag	30. Sep.	11.00	Eivind Gjerde	Nattverd
Onsdag	03. Okt.	19.30	Bibelgruppe	
Lørdag	06. Okt.	19.30	Dagfinn Natland	Sang: Torvald Kjetilstad
Søndag	07. Okt.	11.00	Dagfinn Natland	Sang: Torvald Kjetilstad
Søndag	14. Okt.	11.00	Oddvar Dahl	
Mandag	15. Okt.	19.30	Jon Olav Østhus	Ordet og Israel
Søndag	21. Okt.	11.00	Ottar Endresen	
Fredag	26. Okt.	19.30	Gordon Tobiassen	Ordet og Israel
Søndag	28. Okt.	11.00	Flymisjonen	
Søndag	04. Nov.	11.00	Steinar Handeland	
Mandag	05. Nov.	19.30	Bjarne Bjelland	Ordet og Israel
Onsdag	07. Nov.	19.30	Bibelgruppe.	
Søndag	11. Nov.	11.00	Lorentz Nord-Varhaug	
Søndag	18. Nov.	11.00	Kjell Magnor Kvalvåg	
Mandag	19. Nov.	19.30	Eivind Gjerde	Ordet og Israel
Søndag	25. Nov.	11.00	Oddvar Dahl	
Søndag	02. Des.	11.00	John Peder Samdal	
Mandag	03. Des.	19.30	Bjarne Bjelland	Ordet og Israel

På nettstedet www.begynn.no finner du alltid oppdatert møteoversikt!

Et lite utvalg fra vårt utsalg:

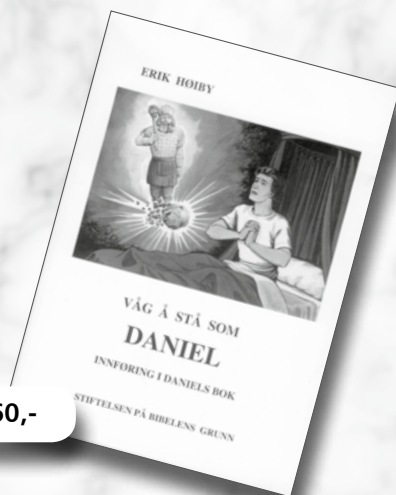
Mot kveld

Undertittel: "Guds plan skal bli fullført".
Bok av Kristian Fagerli.

Kr 150,-

Våg å stå som Daniel

Innføring i Daniels bok.
Bok av Erik Høyby.

Kr 160,-

Himmelen er vårt hjem

CD med sang av Namdal Mannskor.
Utgitt på Basunen forlag.

Kr 180,-

Bibelsk Tros kassettjeneste
Postboks 116, 4311 Hommersåk
E-post: olstokka@frisurf.no
Bankkontonummer: 32600739823
Det er enkelt å bestille via våre nettsider:

www.bibelsk-tro.no

Artikler, taler, litteratur og musikk

Mitt hjerte skal synge

Tekst: Berit Berg

Mel.: Berit Berg

Mitt hjer-te skal syn-ge en e - vig - het lang, om Je - sus, ba - re om

8 Je - sus. Om kor-set, om blo-det, om tor-ne-full gang, om frel-se fra

15 synd og fra sorg og fra tvang, om Je - sus, ba - re om Je - sus!

Mitt hjerte skal synge en evighet lang om Jesus, bare om Jesus,
om korset, om blodet, om tornefull gang,
om frelse fra synd og fra sorg og fra tvang, om Jesus, bare om Jesus.

Jeg lærte den sangen da hjertet fikk se min Jesus, bare min Jesus,
at Han sonet synden i synderes sted,
og gav meg rettferdighet, glede og fred, i Jesus, bare i Jesus.

Fra dag og til dag er mitt håp bare ett: Min Jesus, bare min Jesus!
I Ham er mitt barnekår gyldig og rett,
i Ham jeg min eneste redning har sett, i Jesus, bare i Jesus.

Så hviler jeg der under trengsel og gru i Jesus, bare i Jesus,
til dagen er kommet og jeg løses ut,
og står for den tre ganger hellige Gud, i Jesus, bare i Jesus!